

Mandala

- Mytologiaa kivien ja korujen
muodossa

Helena Falkenberg
2013

MANDALA

- Mytologiaa kivien ja korujen muodossa

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Helena Falkenberg	
Työn nimi Mandala – Mytologiaa kivien ja korujen muodossa	
Päiväys 11.12.2013	Sivumäärä/Liitteet 42/1
Ohjaaja(t) Risto Nylund	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyössä tarkastellaan mandala-kuviota symbolisesta, sekä eri kulttuurillisista lähtökohdista. Mandala-kuvioinnin lisäksi opinnäytetyössä perehdytään amulettien, etnisten korujen sekä kivien käyttöön liittyviin merkityksiin ja uskomuksiin. Aiheita käsitellään universaalista näkökulmasta. Lisäksi kartoitetaan mytologisten korujen jo olemassa olevien korualan yritysten tarjontaa.</p> <p>Tietoperustan pohjalta tekijä toteutti oman mandala-kuvioista inspiraationsa saaneen amulettikorusarjan. Tavoitteena oli käyttää korusarjan valmistuksessa perinteisiä korunvalmistustekniikoita. Korusarjalleen tekijä haki palautetta korumuotoilun ammattilaisilta. Oman korusarjan toteuttamisen lisäksi tavoitteena oli opinnäytetyöprosessin kautta selkeyttää tekijän tulevaisuuden näkymää korumuotoilijana.</p>	
Avainsanat Mandala, amuletit, etniset korut	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Helena Falkenberg			
Title of Thesis Mandala –Mythology in the shape of stones and jewellery			
Date	11.12.2013	Pages/Appendices	42/1
Supervisor(s) Risto Nylund			
Client Organisation /Partners			
Abstract This thesis reviews a mandala-shape from symbolic and cultural perspectives. In addition to mandala-shape, beliefs and meanings of amulets, ethnic jewellery and using stones were examined. The topics were considered from universal perspective. The jewellery companies who manufacture mythological jewelleries were also charted. From the knowledge bases the author created her own jewellery collection which got inspiration from a mandala-shape. The goal was to use traditional jewellery making techniques while making the jewellery collection. For the collection the author asked feedback from professional jewellery designers. Besides of making a jewellery collection, the aim of this thesis for the author was also to clarify the prospects as a jewellery designer.			
Keywords Mandala, amulets, ethnic jewellery			

Sisältö

1	Johdanto.....	6
1.1	Cheshire Cat Jewels -yrityksen esittely.....	7
1.2	Tavoitteet	8
2	Monimerkityksellinen Mandala	9
2.1	Mandala universumin symbolina	10
2.2	Mandala eri kulttuureissa.....	12
3	Kivet ja mytologia.....	16
3.1	Kivien käyttöön liittyviä uskomuksia ja parantavia voimia	17
3.2	Kivet ja astrologia	19
4	Amulettien historiaa.....	21
4.1	Etnisiä koruja ja ornamentiikkaa.....	24
4.2	Mytologiaa nykypäivän korumuotoilussa	28
5	Mandala -korusarja	29
5.1	Valmistusvaiheen kuvaus.....	30
5.2	Korusarjan tuotekuvat	32
5.3	Korusarjan käyttäjäkuvat.....	34
6	Pohdinta.....	36
6.1	Ammattilaisen palaute	37
6.2	Itsearvionti	38
	Kuvaluettelo:.....	39
	Lähteet:.....	41
	LIITTEET	42
	Liite 1: Sähköpostipalaute korusarjastani Cheshire Cat Jewels -yritykseltä.....	42

1 Johdanto

Tässä opinnäytetyössäni perehdyn muinaiseen mandala-kuviointiin, sekä kivien ja korujen mytologiaan. Kirjallisen osuuden lisäksi valmistan kolme riipusta. Inspiraatiota korusarjani muotokielelle haen muinaisesta mandala-kuvioinnista, jonka juuret löytyvät Intiasta. Kutsun korusarjaani amuleteiksi, sillä niiden merkitys on tavanomaista käyttökorua moniulotteisempi. Sillä tarkoitukseni on nimen omaan valmistaa amulettikorusarja, perehdyn opinnäytetyössäni mandala-kuvioinnin lisäksi myös amulettien historiaan. Korusarjani muotokielessä käytän myös kivenistutuksia. Kivien ominaisuuksia käsittelen opinnäytetyössäni tarkastelemalla niiden historiassa ilmeneviä mytologisia merkityksiä.

Suorittaessani työharjoitteluani talvella 2012-2013 Goalla, Intiassa, sain perehtyä kiviin osana korumuotoilua sekä niiden myyttisiin ominaisuuksiin. Työskentelin työharjoitteluni aikana paljon kivien parissa. Käytännössä valmistin hopeakoruja kivi-istutuksilla, tein helmikoruja erilaisista kivistä, sekä myin niitä asiakkaille. Asiakaspalvelutilanteissa huomasin kivien merkityksen olevan suuri kaikenmaalaisille asiakkaille. Tutustuessani myös paikallisiin ihmisiin ja hinduismiin, huomasin merkityksen olevan Intiassa kaikkialla. Koru ei koskaan ollut pelkkä koru, eikä koristautuminen ollut etuoikeus vain varakkaille henkilöille. Tänä Intiassa vietettynä aikana henkilökohtainen kiinnostukseni kiviin ja niiden merkityksiin kasvoi entisestään. Myös korumuotoilijana tunsin mieltymykseni yhä yksityiskohtaisempien ja merkityksellisempien korujen valmistamiseen vahvistuvan. Sen myötä tein päätöksen valmistaa opinnäytetyönäni kivenistutuksia sisältävän korusarjan käyttämällä perinteisiä korunvalmistusmenetelmiä, sekä syventymällä kivien myyttisiin ominaisuuksiin.

Työharjoitteluni päätyttyä matkustin kolmeksi viikoksi Nepaliin. Siellä tutustuin perinteisiin thangka -maalauksiin. Maalaamista harrastaneena minua kiehtoi maalausten yksityiskohtaisuus ja jälleen kerran niiden syvä merkityksellisyys. Erityisesti thangka -maalauksissa esiintyvä mandala-kuviointi kiinnitti huomioni, sillä sen merkitys, koko universumin kuvaaminen kiehtoi minua. Mandalasta kiinnostuneena aloin perehtymään aiheeseen syvemmin ja huomasin mandala-kuviointia esiintyvän Nepalin ja Intian lisäksi myös muualla maailmassa. Ajatus universaalis-

ta symboliikasta vei mukanaan ja tunsin, että tätä mielenkiinnonkohdettani haluan yhdistää opinnäytetyössäni. Käytännössä opinnäytetyössäni syvennyn mandaloiden maailmaan hakemalla inspiraatiota niiden kuvioinneista korusarjani ulkoasuun. Tunsin että sopiva nimitys korusarjalleni olisi amuletit, sillä korujeni laaja merkityksellisyys ei mielestäni välttämättä sovi kaupalliseen koruun. Myös amulettien merkitys ja maailmanlaajuinen esiintyminen kiehtoi minua. Siksi haluan tarkastella myös amulettien ja etnisten korujen merkitystä ja historiaa eri kulttuureissa tässä opinnäytetyössäni.

1.1 Cheshire Cat Jewels -yrityksen esittely

Suoritin opintoihin kuuluvan työharjoitteluni Cheshire Cat Jewels -nimisessä korualan yrityksessä, Goalla, Intiassa. Tunnen olevani etuoikeutettu saadessani työskennellä taitavien nepalilaisten kultaseppien, paikallisten intialaisten sekä länsimaalaisten kanssa samassa työyhteisössä, minulle henkilökohtaisesti tärkeässä maassa, Intiassa. Alunperin löysin yrityksen sattumalta internetistä Googlen hakutoimintoa käyttämällä. Yritystä johtaa hollantilais-englantilainen pariskunta, Karen Peace ja Cornelis van Andel. He saapuivat Intiaan ensimmäisen kerran 90-luvulla ja useiden matkojen jälkeen 90-luvun loppupuolella he päättivät aloittaa oman yritystoiminnan Goalla. Karen on yrityksen johtaja ja hän hoitaa käytännössä kaiken yrityksen liiketoimintaan liittyen. Cornelis vastaa korujen suunnittelusta.

Yrityksen tuoteryhmiin kuuluvat sormukset, korvakorut, rannekorut, sekä helmitekniikalla tehdyt kaulakorut, rannekorut sekä korvakorut. He valmistavat jalometalli- ja helmikoruja myös tilauksesta. Alunperin yritys tuotti vain helmitekniikkakoruja. Helmikoruihin kuuluvat korvakorut, rannekorut, kaulakorut. Ominaista heidän helmikoruilleen on eriväristen kivien värikombinaatiot. Yritystoiminnan kasvaessa yritys alkoi myöhemmin tuottaa myös jalometallituotteita. Jalometallituotteiden

materiaaleina he käyttävät 925-hopeaa sekä 22 karaatin kultaa. Tuotevalikoimista löytyy kulta- ja hopeakoruja sekä kullan ja hopean yhdistelmäkoruja (kuvat 1 2 3). Kaikki koruissa käytettävät kivet he hankkivat Jaipurista, jossa käsin leikataan suurin osa maailman korukivistä. Karen ja Cornelis matkustavat Jaipuriin aina turismikauden ulkopuolella tekemään hankintoja. Tuotteissaan he käyttävät vain korkealaatuisia jalo- ja korukiviä. Yrityksen jalometallituotteita valmistavat nepalilaiset kultasepät käyttäen perinteisiä nepalilaisia sekä intialaisia korunvalmistustekniikoita. Heidän korunsa ovat ulkomuodoltaan hyvin feminiinisiä ja näyttäviä.

Yrityksen asiakaskuntaan kuuluu pääasiassa Goalla lomailevat turistit, mutta he myyvät tuotteitaan myös internetsivujensa kautta. Yrityksen liiketoiminta ja galleria sijaitsee Assagaossa, Karenin ja Corneliksen kotona. Näin ollen lähes koko yrityksen toiminta keskittyy samaan osoitteeseen. Karen ja Cornelis muuttivat suureen portugalilaistaloon Assagaoon noin neljä vuotta sitten, saatuaan tarpeekseen vilkkaan Anjunan hälinästä. He myyvät galleriassaan myös muiden länsimaalaisten korusuunnittelijoiden tuotteita. Korujen lisäksi galleriassa myydään myös vaatteita, huiveja, kirjoja, maalauksia sekä muita vaihtuvia tuotteita.

Kuva 1. Sormus. Hopea ja kulta. Sitriini, rubiineja ja timantteja

Kuva 2. Rannekoru. Hopea ja kulta. Ametisti, vaaleanpunaisia turmaliineja ja timantteja

Kuva 3. Korvakorut. Kulta. Rubiineja ja timantteja

1.2 Tavoitteet

Opinnäytetyössäni perehdyn mandala-kuvioinnin symboliikkaan ja merkitykseen sekä eri kulttuurien koruihin, kiviin ja niiden välisiin myytisiin uskomuksiin etsimällä kirjallista materiaalia pääasiassa englanninkielisistä lähteistä. Amulettien, kivien ja erilaisten symbolien käyttöä on esiintynyt eri kulttuureissa kautta aikojen. Tämä opinnäytetyöni mahdollistaa minulle syvemmän perehtymisen aiheeseen omien henkilökohtaisten mielenkiinnonkohteiden pohjalta. Tarkoitukseni on tuottaa kirjallista materiaalia, jota ei juuri löydy suomenkielisenä kirjallisuutena. Tarkastellessani kivien ja korujen mytologiaa ja käyttötarkoituksia pyrin käsittelemään myös aiheen historiaa eri kulttuureissa, jolloin eri kulttuurien välisiä tapoja ja uskomuksia voi vertailla. Erilaiset jo olemassa olevat suomenkieliset kivioppaat eivät yleensä tarjoa historiallista tietoutta, vaan keskittyvät useimmiten joko kivien perusominaisuuksiin tai niiden mahdollisuuksiin energiahoidoissa käytettävinä apuvälineinä.

Suurimpana tavoitteenani opinnäytetyössäni on saattaa yhteen kivien, korujen ja muinaisen mandala-kuvioinnin mytologiaa korusarjan muodossa. Tavoitteenani ei ole kopioida amulettia, eikä valmistaa korusarjaa jo olemassa olevasta mandala-kuvioinnista, vaan käyttää mandalaa korusarjan muotokielessä inspiraation lähteenä. Mielestäni oma persoonallisesti erottuva työnjälki on muotoilullisesti tärkeää ja siksi persoona saa näkyä yksilöllisen korun lopputuloksessa. Korusarjani tavoitteena ei ole kaupallisuus, sillä mielestäni korujeni aihe ei ole kaupallisessa mielessä välttämättä kiinnostava, ainakaan meillä länsimaissa. Hyvin yk-

sityiskohtaisten korujen valmistaminen sarjassa on myös hidasta, eikä se mielestäni palvele ideaa monimerkityksellisestä korusta. Uskon että tämän opinnäytetyöni jälkeen minulla on hyvät valmiudet suunnitella ja toteuttaa myös kaupallisempi korusarja samoja aiheita käsitellen. Henkilökohtaisella tasolla uskon, että tämän opinnäytetyöni myötä myös omat tulevaisuuden suunnitelmani koruntekijänä vahvistuvat.

2 Monimerkityksellinen Mandala

Sana 'mandala' tulee muinaisesta sanskritin kielestä. Se koostuu sanoista 'mand', joka tarkoittaa 'merkata' sekä 'la', joka merkitsee kehää. Mandala on kaikkeuden symboli, joka on löydettävissä useista kulttuureista ympäri maailman. Mandalaa esiintyy erilaisissa muodoissa muunmuassa buddhalaisuudessa, hindulaisuudessa, katolilaisessa kristinuskossa, kelttiläisyydessä sekä alkuperäis-amerikkalaisessa kulttuurissa. Mandala on myös paljon enemmän. Sen erilaisia symbolisia muotoja on löydettävissä koko universumista, kuun ja auringon kierroista, atomeista, maapallosta, sääilmiöistä, ihmiskehosta sekä muinaisesta arkkitehtuurista. (Gauding 2011, 8.)

Buddhalaisessa ja hindulaisessa perinteessä mandala on hengellisen matkan pyhä symboli. Se on kaksiulotteinen kuvallinen esitys moniulotteisesta universumista. Nämä useimmiten maalatut symbolit ja kuviot kuvastavat todellisuutta sen kaikesta ilosta ja autuudesta valaistumisen oivaltamiseen. Hindulaisuudessa ja buddhalaisuudessa mandalan merkitys on samankaltainen, mutta erilainen. Hindulaisuudessa mandala johdattelee yksilöä ymmärtämään olevansa osa jumalallisuutta, kun taas buddhalaisuudessa mandala kuvastaa buddhalaisuuden ydintä ja mahdollisuutta valaistumiseen. Molemmissa perinteissä mandaloiden kuvitus symboloi näkymättömiä puolia todellisuudesta, sekä auttavat yksilöä henkisessä kehityksessä. (Gauding 2011, 8.)

Mandala ei ole sidonnainen vain hindulaiseen ja buddhalaiseen kulttuuriin. Kautta aikojen ihmiset ovat käyttäneet kehän muotoa symboloimaan ihmisen ja planeettojen olemassaoloa. Eräänlaisia mandaloita esiintyykin jo esihistoriallisessa taiteessa kaiverrettuna kiveen spiraalin muodossa varhaisella kivikaudella, sekä piirrettyinä talojen sisäänkäyntien yhteyteen karkoittamaan pois negatiivisia energioita Etelä-Aasiassa. Varhaiset kristityt käyttivät mandalaa koristekuviona maalauksena kirkkojen seinissä, mutta myöhemmin he käyttivät sitä ikkunamaalauksissaan. (Gauding 2011, 8.)

Näistä eri mandaloiden muodoista ehkä tunnetuin on buddhalainen mandala, joihin Nepalissa matkustava henkilö ei voi olla kohtaamatta. Nepalissa on useita opistoja, joissa oppilaat valmistavat perinteisiä mandala-aiheisia thangka-maalauksia. Erityisesti turistialueilla on useita kauppoja joista turisti voi ostaa thangka-maalauksen mukaansa. Thangka-maalauksen valmistaminen on hidasta ja kärsivällisyyttä vaativaa työtä. Suurimpien thangka-maalauksen valmistaminen voi viedä kuukausia. Monivaiheiseen thangka-maalauksen maalaamiseen on tietyt säännöt ja järjestys eri maalikerrastojen levittämiseksi. Niiden valmistaminen on hyvin samantyyppistä kuin ortodoksien ikonimaalaus.

2.1 Mandala universumin symbolina

Mandala esiintyy lukuisissa muodossa koko universumissa. Galaksit asettuvat spiraalin muotoon (kuva 4) ja planeettojen liike muodostaa kehän. Maapallon muoto ja liike muodostavat kehän, joka pyörii akselinsa ympäri. Kukissa, kasveissa ja lumihiiutaleissa, kaikissa esiintyy keskipisteestä kasvavaa liikettä. Hindut kutsuvat tätä ”binduksi”, eli pyhäksi keskipisteeksi, kaiken olemassaolon voimaksi. Tarkastellessa luontoa ja kaikkea elävää, mandalan muoto toistuu kaikkialla. Mikäli katkaiset poikki vanhan puun, sen sisustassa esiintyy mandalamainen kuvio; keskipiste, jonka ympärille muodostuvat puun vuosirenkaat. Sama kuvio toistuu myös hedelmissä ja vihanneksissa. Mandala on havaittavissa spiraalin muodossa myös sääilmiöissä. Hurrikaanit ja tornadot muodostavat spiraalimaisen kuvion pyöriessään keskipisteensä ympäri. Vesimolekyyleistä ja jäätä rakentunut lumihiiutale muodostaa mandalan, sekä vesipisara tippuessaan veteen luo veden pintaan mandalan kaltaisen kuvion. (Gauding 2011, 12, 21, 27.)

Mandala on siis eräänlainen luonnossa ja koko universumissa esiintyvä fraktaalikuvio. Tämän yhtenäisyyden huomaaminen oli minulle henkilökohtaisesti hyvin mielenkiintoista, sillä olen tehnyt aiemminkin koruja erilaisista fraktaalikuvioista. Lyhyesti kerrottuna fraktaali on geometrinen kuvio, joka toistuu erilaisissa luonnonmuodoissa ja ilmiöissä.

Myös ihmiskeho on tarkasteltavissa mandalan muodossa. Tämän yhteyden loi Leonardo Da Vinci teoksessaan ”Vitruviuksen mies” vuonna 1492. Sijoittaessaan ihmisen kehän keskelle, raajat ojennettuina, hän huomasi navan sijoittuvan ympyrän keskipisteeseen (kuva 6). Eniten mandalan muotoa muistuttava ruumiinosamme on kuitenkin silmät (kuva 5). Iiris muodostaa kehän, jonka keskipisteeseen sijoittuu pupilli, jota myös kutsutaan ikkunaksi ihmisen keskusta, sieluun. (Gauding 2011, 28.)

Kuva 4. Spiraalinmuotoinen galaksi

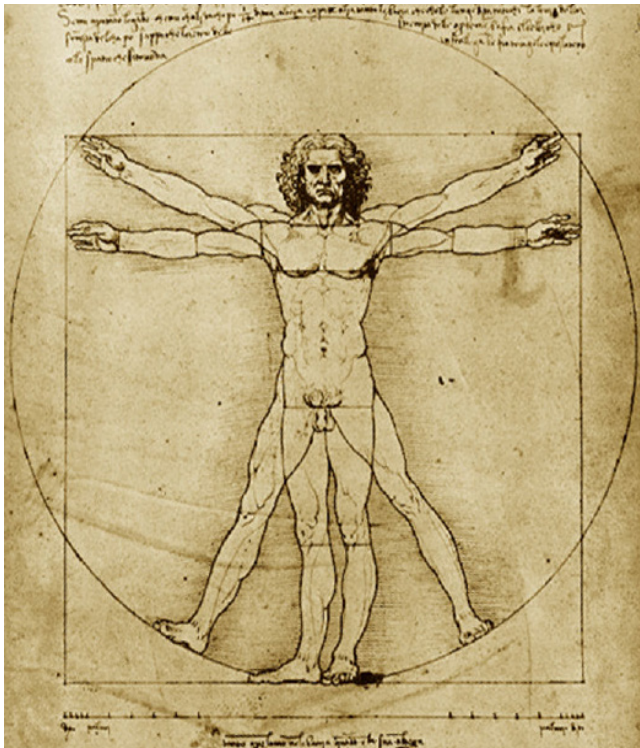

Kuva 5. Silmä

Vaikka mandala ei kuviona länsimaissa ole kovin tunnettu, sen symmetrisen muodon voi havaita eurooppalaisista ikkunamaalauksista, sekä kelttiläisestä ornamentiikasta. Mandalan voi löytää myös useiden kirkkojen ja temppelien arkkitehtuurista ja pohjapiirustuksista, joissa ristin ja neliön muodot osoittavat neljään ilmansuuntaan, kun taas ympyrä keskellä kuvastaa ikuisuutta ja universumin keskipistettä. Myös labyrintti on eräänlainen mandalan muoto. Esihistoriallisia labyrintteja esiintyy ympäri maailman, muun muassa kelttiläisestä, kreikkalaisesta ja babylonialaisesta historiasta. Labyrintilla oli usein myös henkinen tarkoitus. Niin kuin useat muutkin mandalat, keskiajalla ne symboloivat jumaluuden tai valaistumisen tavoittelemista. Labyrintit symboloivat

myös vaaroja, joita voi kohdata hengellisyyden tiellä. Parhaiten tunnettu keskiaikainen labyrintti sijaitsee Notre Damen katedraalin lattiasa, Ranskassa (kuva 7). (Gauding 2011, 46, 50, 51.)

Nykypäivänä mandaloihin voi perehtyä myös värityskirjan avulla. Mandala -aiheisia värityskirjoja on saatavilla useissa kirjallisuuteen keskittyneissä verkkokaupoissa. Nämä värityskirjat eivät ole pelkästään lapsille, vaan ne on tarkoitettu käytettäväksi useiden muiden mandaloiden tavoin toimimaan meditaation ja tietoisuuden ymmärtämisen apuvälineinä.

Kuva 6. Vitruviuksen mies

Kuva 7. Notre Damen labyrintti

2.2 Mandala eri kulttuureissa

Mandalan henkiset uskomukset vaihtelevat kulttuureittain. Edelleen hindulaisuudessa ja buddhalaisuudessa mandalaa käytetään meditaation apuvälineenä ja oppaana henkiseen kasvuun. Alkuperäiset Amerikan kansat käyttävät mandalaa hiekkamaalauksena parantamisrituaaleissaan. Myös kristinuskossa esiintyvät mandalat sisältävät kuvia ja symboleja, mutta niillä ei ole meditatiivista käyttötarkoitusta. Myöskään kelttiläisessä historiassa mandalan käyttötarkoitus ei ole liitettävissä meditaatioon, mutta ne kuvastavat pakanallisia ja kelttiläisiä perinteitä. Tunnetuin mandala on kuviona erityisesti Intiassa ja Nepalissa, sillä vaikka hindulaisuuden ja buddhalaisuuden perinteet ovat hyvin vanhoja, ne elävät edelleen vahvasti ihmisten jokapäiväisessä elämässä. (Gauding 2011, 62.)

Hindulaisessa maailmankatsomuksessa kaikella olemassaolevalla on keskusta. Kaikkeuden keskipiste on ykseys tai kosminen yhtenäisyys. Hindulaisuuden pääpiirteenä on täydellisen ykseyden ymmärtäminen, sen alkuperässä ja ilmentymänä kaikkialla. Hindulaisuuden versio mandalasta on nimeltään "yantra" (kuva 8). Se ei ole pelkästään pyhä symboli, vaan myös meditaatiossa ja ykseyden ymmärtämisessä käytettävä apuväline. Yantra on geometrinen kuvio, joka ohjaa meditoijaa asteittain kohti keskustaa, kunnes henkinen matka on läpikäyty. Sen jokaisessa kuvioinnissa on useita asteita, joiden merkitykset ja lähestymistavat vaihtelevat. Yhteinen merkitys kaikilla hindulaisuuden yantroilla on ohjata meditoijaa valaistumiseen. (Gauding 2011, 165.)

Kuva 8. Hindulainen Sri Yantra-mandala

Myös Kiinan, Japanin, Nepalin ja Tiibetin buddhalaisuudessa käytettävien mandaloiden tehtävä on toimia valastumisen apuvälineenä. Buddhalaisen mandalan käyttötarkoitus on kaikista laajin. Mandala on aiheena hyvin yleinen Tiibetin buddhalaisissa thangka-maalauksista (kuva 9). Buddhalaisuudessa hiekkamandalat ovat myös hyvin yleisiä. Pyhien kuvien tutkiskelu on suurena osana buddhalaista uskonnollista rituaalia ja mandala on buddhalaisuuden pyhistä kuvista pyhin. Buddhalaiset mandalat ovat täynnä symboliikkaa, jotka esittävät buddhan opetuksia. Jokainen mandala on erilainen riippuen niiden käyttötarkoituksesta ja niiden sisältävistä opetuksesta, mutta niissä toistuu yleensä tiettyjä ominaisuuksia. Buddhalaisen mandalan kuvituksessa on usein kaksi kehää tai neliön muotoa, joiden sisälle on kuvattu buddhalaisen tempelien muotoinen mandala. Mandan keskipiste kuvaa jumaluutta. Kun meditoija visualisoi menevänsä mandalan sisään ja saapuvansa keskipisteeseen, hänet on symbolisesti ohjattu läpi kosmoksen todellisuuden olemukseen. Kuvitukseltaan elämän pyörä -mandala poikkeaa edelläkuvatusta, sillä sen päätarkoitus on kuvastaa Buddhan opetuksia, kuten buddhalaisuuden neljä jaloa totuutta. (Gauding 2011, 178, 180, 182.)

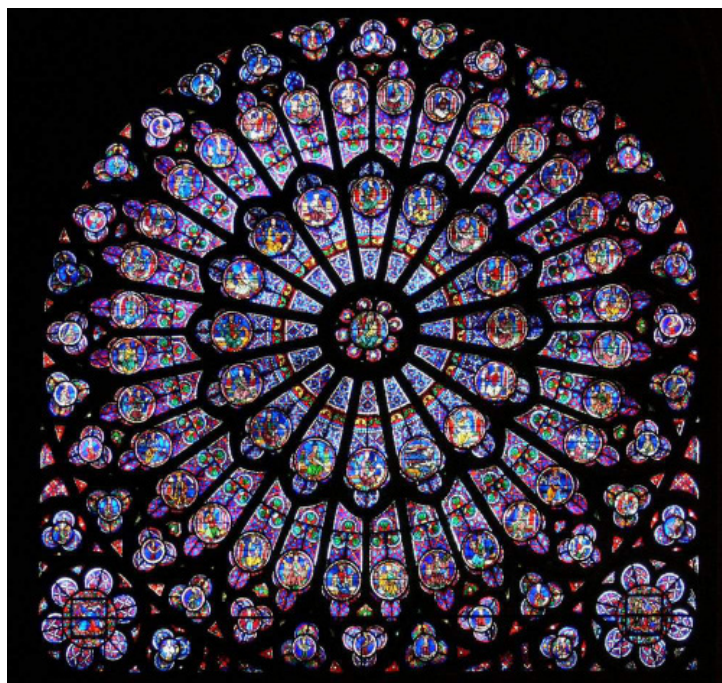
Kuva 9. Tiibetin buddhalainen mandala

Ensimmäiset katolilaisen kristinuskon mandalat olivat pyöreitä freskoja seinämaalauksia. Myöhemmin mandala sai tunnetumman muodon, ruusuikkunaksi kutsutun ikkunamaalauksen. Ensimmäinen katolilainen ruusuikkunamaalaus (kuva 10) sijaitsee Notre Damen katedraalissa, Pariisissa. Se on rakennettu vuonna 1220 ja sen halkaisija on 10 metriä. Niin kuin hindulaisuudessa ja buddhalaisuudessaakin, myös kristinuskon mandalat kuvastavat pyrkimystä eheytymiseen ja muutokseen, sekä toimivat henkisyyden karttana. Ne sisältävät uskonnollisia opetuksia ja oppeja, joiden tarkoituksena on päästä lähemmäksi jumalaa. Niiden kuvitukset koostuvat astrologisista symboleista, kuvaelmista, luomiskertomuksesta sekä katolilaisen kirkon symboleista, kuten Jumalan karitsa ja katolilainen risti. (Gauding 2011, 201, 202.)

Kelttiläinen mandala kuvaa kelttiläisen ajan mysteerejä ja mytologiaa. Keltit asuttivat laajaa osaa Keski-Euroopassa alkaen 500-luvulta ennen

ajanlaskun alkua. Keltit uskoivat, että kaikella elävällä on sielu, näin ollen monet eläimet olivat pyhiä. Myös puilla uskottiin olevan erityisiä voimia. Kelttiläinen symboliikka kuvastaa syvää yhteyttä luonnon energioihin. Kelttiläiset mandalat sisältävätkin usein eläinaiheita, solmukuviointeja ja spiraaleja. Kelttiläisille spiraalin muoto kuvasti maallisen ja henkisen maailman mysteerejä. Kelttiläiseltä ajalta tunnetut solmukuviointit (kuva 11) sisältävät silmukoita, joilla ei ole alkua eikä loppua. Ne kuvastavat ikuisuutta, elämää ja jälleensyntymää, ja ne sisältävät usein eläinhahmoja. Solmukuviointeja esiintyy muun muassa kelttiläisissä risteissä, rakennuksissa ja maalauksissa. Niitä käytettiin myös amuletteina suojelemaan maallisilta ja henkisiltä uhilta. Irlannissa elää nykypäivänäkin kelttiläinen perinne, St. Brigidin ristinä tunnetun amuletin käyttö. Sen tarkoitus on suojata tulelta ja ukonilmalta, sekä suojella eläimiä. (Gilding 2011, 223 – 226.)

Kuva 10. Notre Damen ruusuikkuna

Kuva 11. Kelttiläinen solmukuviointi

Alkuperäisessä amerikkalaisessa kulttuurissa mandala ilmenee kolmessa eri muodossa; hiekkamaalauksena, lääkepyöränä sekä unisieppaajana, joka on nykypäivänä hyvin suosittu myös länsimaissa. Mandalan muotoisia lääkepyöriä on löydetty eri puolelta Amerikkaa. Ne olivat kivistä rakennettuja ympyröitä, joilla oli uskonnollinen ja hengellinen merkitys (kuva 12). Usein lääkepyörälle mentiin rukolemaan ja tekemään uhrauksia, joilla haettiin parannusta sairauksiin tai hyvitystä ihmisiin ja luontoon kohdistuneesta pahuudesta. Myös unisieppaaja tunnetaan eräänlaisena mandalan muotona. Alkuperäisesti unisieppaajat koostuivat puisen vanteen ympärille rakennetusta verkosta ja kotkan sulista. Ne sijoitettiin nukkumapaikan yläpuolelle, kohtaan johon valo osui. Niiden uskottiin sieppaavan pahoja unia verkkoonsa, jossa aamuauringon ensimmäiset säteet tuhosivat ne. Myös alkuperäisessä amerikkalaisessa perinteessä valmistettiin hiekkamandaloita. Ne muistuttavat paljon tiibetiläistä hiekkamandalaa. Mandalat esittivät pyhää maailmaa, jota jumalolennot asuttavat. Rituaalien ja kuvitelmien kautta hiekkamandassa ilmeni pyhä todellisuus. Rituaalin jälkeen hiekkamandala tuhottiin, jotta niiden voimia ei voisi väärinkäyttää. (Gilding 2011, 234, 236, 238, 239.)

Pariisin Notre Damen ruusuikkunamandalan lisäksi länsimaissa mandala ilmenee parhaiten Amerikan Bighornin lääkeympyrän kaltaisina kivistä rakennettuina kehinä. Näistä kivikehistä tunnetuin lienee Britannian Stonehenge. Britanniassa sijaitsee useita kivikehiä, mutta ympyrän muotoon rakennettuja kivikehiä on löydetty myös maailmanlaajuisesti. Myös Suomesta on löydetty lukuisia muinaisjäänteiksi lueteltavia kivistä rakennettuja kehiä. Niiden epäillään olevan pronssikaudelta, mutta niiden tarkoitukselle en ole löytänyt varmuutta. Muutaman pienimuotoisen, todennäköisesti muinaisen kivikehän olen löytänyt itsekin kävellessäni Tampereella Kalevan metsässä.

Kuva 12. Bighornin lääkeympyrä Amerikassa

3 Kivet ja mytologia

Muinaiset kirjoitukset kaikkialta maailmassa osoittavat kivien käyttöön liittyvän erilaisia uskomuksia. Uskomus kivien yliluonnollisiin voimiin alkoi kivikaudella. Kiviä käytettiin parantamaan lukuisia eri sairauksia, kuten reumatismia, sikotautia, mielenvikaisuutta, tuberkuloosia sekä syöpiä. Käyttötavat olivat rituaalinomaisia. Myös kivipaaseilla uskottiin olevan parantava vaikutus. Britannian Stonehengen (kuva 13) arvellaan olevan maailman suurin parannukseen käytettävien kivien ilmentymä. Stonehengen kiviä pestiin vedellä, jonka jälkeen vesi käytettiin sairaan henkilön kylpyvetenä. Stonehengen kivistä ja vedestä valmistettiin myös juomaa, jonka uskottiin parantavan sairauksilta. Kivillä ja pyhällä vedellä oli usein samankaltaisia uskomuksia ja niiden käyttötavat liittyivät toisiinsa. Alkuperäiset amerikkalaiset käyttivät sadekiviä hallitakseen säättä. Muinaisessa Britanniassa pystytettiin kivipaaseja tärkeille vesipaikoille Irlantiin, esimerkkinä viiden kiven kehä Uraghissa. Suomen historiassa esiintynyt kivun kivi asetettiin kolmen joen yhtymäkohtaan, jossa kivun hengen uskottiin olevan. Kivun kivelle pyhiinvalettiin parantumistarkoituksessa. Edelleen kivimonumenttien rakentaminen veden läheisyyteen on yleistä. (Varner 2008, 134, 137, 139, 140.)

Myös Suomen shamanistisesta perinteestä on ilmennyt paljon kivien käyttöön liittyvää historiaa. Shamanististen kalliomaalauksen arvellaan olevan 2000-5000 vuotta vanhoja. Maalaukset olivat joko metsästäjien tai shamaanin maalaamia ja niiden aiheet liittyivät yleensä eläimiin ja metsästämiseen. Yleisiä aiheita olivat myös sarvipäiset hahmot, joiden uskotaan esittävän toteemieläimiä. Useat kalliomaalaukset löytyvät järvien läheisyydestä, sillä vesistöt toimivat kulkuyhteyksinä. Kivet olivat tärkeitä myös shamanistisissa rituaaleissa, joissa shamaanin tehtävä oli luoda yhteys kiven henkeen, jolloin transsiin vaipuminen oli mahdollista. Shamaanit käyttivät kiviä myös parantamistarkoituksessa. Kiville uhrattiin muun muassa eläimiä, verta, viljaa ja yrttejä. Myös muita pyhiä kiviä, joihin ei liity maalauksia, on löydetty Suomesta. Erikoisten mallisten kivien uskotaan olevan kiviajalta. Pyhät kivet ovat tunnettuja myös saamelaisessa kulttuurissa, jossa niitä kutsuttiin seitakiviksi. Seitojen

uskotaan olleen alttareita, uhri- ja hartauspaikkoja. Niitä on löydetty pääasiassa Lapista ja niiden määräksi arvioidaan kymmenistä jopa sataan. Seitakiviä olivat yleensä kivet, jotka esiintyivät pyhissä paikoissa, tai niiden muoto oli tavanomaista kiveä erikoisempi. Myös reikiintyneet kivet toimivat seitoina. Seitoja rakennettiin myös itse kasaamalla kiviä kasoiksi. Seitakivillä tehtiin uhrauksia eri jumalille, sekä pidettiin rituaaleja. Useita seitoja tuhottiin kristinuskon saapuessa Suomeen, mutta useiden seitojen uskotaan tuhoutuneen jo pakanallisella ajalla. (Joy 2013, Thuleia 2008.)

Kuva 13. Stonehenge

3.1 Kivien käyttöön liittyviä uskomuksia ja parantavia voimia

Yksi universaalisti merkittä kiviin liittyvä uskomus ja perinne liittyy luonnollisesti reikiintyneisiin kiviin. Niillä on uskottu olevan erityisiä voimia lähes maailmanlaajuisesti uskonnosta ja kulttuurista riippumatta. Suurikokoisia reikiintyneitä kiviä käytettiin rituaalinomaisesti lääkinnällisiin tarkoituksiin. Perinteen mukaan miehet ja naiset ojensivat yhteen puristettuja käsiään kiven reikien läpi osoittaakseen uskollisuutta. Vihkisormuksen käytön epäillään polveutuneen tästä perinteestä. Pienikokoiset luonnollisesti reikiintyneet kivet olivat arvokkaita niiden uskottujen taianomaisten ominaisuuksiensa ansiosta. Niiden uskottiin auttavan raskaana olevia naisia synnytyksessä sekä suojaavan noituudelta, pahoilta hengiltä ja painajaisilta. (Varner 2008, 128-30)

Intiassa muinaiset tantristit uskoivat kivien jumalallisiin voimiin ja alkoivat valmistaa kivistä kaiverrettuja objekteja palvontaa varten, rukousnauhoja, talismaaneja ja amuletteja. Intialaisesta jokikivestä muotoutuneet Shiva-lingamit (kuva 14) ovat edelleen suosittuja Intiassa. Pyramidinmuotoisia amuletteja voi vieläkin löytää antiikkikaupoista

Kuva 14. Intialaisia jokikiviä

Intiasta ja Nepalista. Tantristit uskoivat, että kivistä valmistetut rukousnauhat ja amuletit auttavat pääsemään tavoitteeseen muita versioita tehokkaammin. Tantristiseen perinteeseen kuuluu myös kivien uhraaminen jumalille. (Johari 1996, 6.)

Tietty kivet olivat yleisiä kaikkialla maailmassa sairauksien parantamiseen. Agaatti oli yleinen kivi parantamaan kuumetta. Myös kivien käyttö lisääntymisen estämiseen tai edistämiseen oli tunnettua maailmanlaajuisesti. Monet kiviin liittyvät uskomukset ovat säilyneet nykyaikaan asti. 1950-luvulla Yhdysvaltojen Utahissa vaaleansinisten kivien uskottiin auttavan päänsärkyyn. Ainakin 1920-luvulle saakka Yhdysvaltojen Ozarkin vuoristoilla lastenvaatteisiin ommeltiin pieniä kiviä suojaamaan yleisiltä lastentaudeilta. Ympäri maailman pahalta silmältä on suojaututtu joesta tai purosta löytyneillä kivillä, joihin on tehty reikä, pujotettu naruun ja puettu kaulan ympäri. Myös meripihkan (kuva 16) parantaviin ominaisuuksiin on uskottu lähes kaikkialla maailmassa. Kansantieteelliset todisteet osoittavat komantsi-intiaanien shamaanien käyttäneen kiviä parannusrituaaleissaan ainakin 1970-luvulle saakka. Myös irakilaisen diktaattorin Saddam Husseinin on raportoitu käyttäneensä kiveä suojautumistarkoituksenaan. (Varner 2008, 119 – 122.)

Kuva 15. Meripihkaa

Kivet olivat yleisiä amuletteja niiden uskottujen suojaavien voimien ansiosta. Vanhimpien kivistä valmistettujen amulettien arvellaan olevan 30 000 vuotta vanhoja. Ne olivat meripihkasta valmistettuja. Myös Britanniaasta on löydetty noin 10 000 vuotta vanhoja meripihkahelmiä. Saksassa meripihkahelmiä annettiin lapsille auttamaan hampaiden puhkeamisessa. Useat käyttivät meripihkaa suojautuakseen reumatismilta. Turkissa siitä valmistettiin tupakointipiipun suuosia ja sen uskottiin estävän tulehduksia. Intiassa pyhät miehet käyttivät meripihkakaulakoruja estääkseen vatsavaivoja. Koralli, helmet, rubiini, onyksi, ametisti, jaspis ja agaatti ovat olleet käytetyimpiä kiviä länsimaissa. Roomassa korallin käytöllä on vanhemmat perinteet kuin helmillä. Niitä käytettiin amuleteissa suojaamaan tulelta ja ukonilmalta, sekä myrkyiltä ja taikuudelta. Korallia käytettiin roomassa myös apuna lasten hampaiden puhkeamiseen. Sininen safiiri oli suosittu Roomalaisten naisten keskuudessa. He käyttivät sitä tuomaan avio-onnea. Ametisti oli kreikkalaisten suosima kivi. He kättivä sitä unenlaadun parantamiseen ja suojaamaan varkauksilta. Kivet ovat olleet merkittvi ä mys lähes kaikissa uskonnoissa. Viitteenä siitä löytyy mainintoja raamatusta, koraanista ja muista uskonnollisista kirjoituksista. (Johari 1996, 31, 206.)

Kivien parantavien voimien ei usein uskota olevan vain taikauskoa, sillä kivijauheen lääketieteellinen käyttö on ollut hyvin laajamittaista. Useat alkuperäiskulttuurit ovat jatkaneet kivien käyttöä lääkinnällisiin tarkoituksiin lähes nykypäiviin saakka. Ayerverinen- sekä kreikkalaista alkuperää oleva Unani-lääketiede käyttivät molemmat kiviä parantamistarkoitukseen. Molempien lääketieteiden harjoittajat havaitsivat kivien erityisen vaikutuksen ihmiselimistöön. Kivien parantavan vaikutuksen uskotaan perustuvan mineraaleihin, sillä ihmiskeho sisältää samoja mineraaleja kuin kivet, jotka ovat mineraaleja kiteisessä muodossa. (Johari 1996, 199, 203, 206.)

Länsimaissa kivien käyttäminen parantaviin tarkoituksiin ei ole ollut yhtä tunnettua, mutta 1980-luvun New Age -liikkeen myötä kiinnostus kivien hoitaviin ominaisuuksiin on kasvanut uudestaan. Useat energiahoitoja tarjoavat hoitajat käyttävät kiviä energiahoidon apuvälineinä, jolloin kiviä käytetään usein akupunktiopisteissä sähkökemiallisen

tasapainon saavuttamiseksi. Kiviterapiaan keskittyneitä terapeutteja on löydettävissä myös Suomesta. Kivien käyttäminen on suosittua myös fengshuissa, jolloin eripuolille asuntoon aseteltujen kivien uskotaan parantavan kodin sisällä virtaavia energioita.

Kivien parantavista voimista on saatavilla myös laajasti suomenkielistä kirjallisuutta. Kivien kerääminen, sekä onnenkivet ovat myös länsimaissa nykypäivänä yleisiä. Henkilökohtaisesti olen huomannut, että länsimaissa kivien energioihin uskovia pidetään hiukan lapsellisina tai ainakin taikauskoisina. Sen sijaan keskusteltaessani Intiassa paikallisten ihmisten kanssa, oli heille päivän selvää, että kivillä on erilaisia ominaisuuksia. Näihin ominaisuuksiin uskovat eivät rajoittuneet pelkästään naisiin, vaan myös vanhemmat mieshenkilöt käyttivät kiviä amulettien tavoin. Myös Suomessa olen tavannut useita kivien parantaviin ominaisuuksiin uskovia ihmisiä, vaikka se ei olekaan ollut yhtä laajamittaista. Koska nykypäivänä yksilön terveyteen ja hyvinvointiin panostaminen on ollut yleistä ja jopa suositeltavaa, uskon että kivien käyttäminen energiahoidoissa, sekä yksilöllisellä tasolla tulee yleistymään entisestään.

3.2 Kivet ja astrologia

Tunnettu kivenkäyttöön liittyvä maailmanlaajuinen piirre on kivien yhdistäminen astrologiaan. Erityisesti Intialaisessa kulttuurissa kivien ja planeettojen välisillä energioilla on huomattava merkitys edelleen ja niillä on pitkä muinaisiin kirjoituksiin pohjautuva historia. Useat astrologit Intiassa suosittelevat kivi-istutuksia sisältäviä sormuksia käytettäväksi tietyissä sormissa, sillä uskomuksien mukaan sormet ovat yhteydessä eri planeettoihin. Sormuksessa olevan kiven tulisi edustaa samaa planeettaa kuin sormi jossa sormusta pidetään. Tämä uskomus on Intiassa hyvin yleinen ja erityisesti intialaiset miehet käyttävät mielellään useissa sormissa kivi-istutettuja sormuksia. Mitä suurempi kivi on, sen varmempina kivien ominaisuuksien uskotaan vaikuttavan. Erilaisten onnenkivien käyttö on hyvin suosittua Intiassa, mutta myös kaikkialla maailmassa. Länsimaissa kivien merkitys perustuu auringon kiertoon eli horoskooppeihin (kuva 16), kun taas Intiassa merkitykseen vaikuttaa kuunkierto.

Useissa intialaisissa sanskritin kirjoituksissa käy ilmi yhdeksän kiveä, joilla on yhteys eri aurinkokuntamme planeettoihin, kuun kiertoon sekä aurinkoon (kuva 17). Tämä luokittelu ei pohjautu kivien markkinahintaan, laatuun tai kovuuteen vaan niiden hyödyllisiin vaikutuksiin, ihmispsykyeseen, kehon kemiaan sekä elektromagneettiseen kenttään. Yhteen veto kivien ja planeettojen välillä on yleinen kaikkialla Intiassa. Tämä ei johdu pelkästään muinaisista kirjoituksista, vaan koska useimmat intialaiset astrologit, kiviterapeutit ja tantristit uskovat planeettojen ja kivien vaikutukseen. Kivien tarkoitus on kompensoida planeettojen aiheuttamaa energiavajetta, sek vahvistaa ihmiskehon kemikaaleja ja elektromagneettista kenttää. (Johari 1996, 16, 18.)

Horoskooppikivet	
Vesimies (21.1.-18.2.)	- Haukansilmä
Kalat (19.2.-20.3.)	- Ametisti
Oinas (21.3.-20.3.)	- Jaspis
Härkä (21.4.-20.5.)	- Ruusukvartsi
Kaksoset (21.5.-20.6.)	- Tiikerinsilmä
Rapu (21.6.-20.7.)	- Aventuriini
Leijona (21.7.-22.8.)	- Vuorikide
Neitsyt (23.9.-22.10.)	- Sitriini
Vaaka (23.9.-22.10.)	- Savukvartsi
Skorpion (23.10.-22.11.)	- Karneoli
Jousimies (23.11.-21.12.)	- Kalsedoni
Kauris (22.12.-21.11)	- Onyks

Kuva 16. Horoskooppikivet länsimaalaisen uskomuksen mukaan

Navarathna	
Aurinko	- Rubiini
Kuu	- Helmi
Mars	- Punainen koralli
Merkurius	- Smaragdi
Jupiter	- Keltainen safiiri
Venus	- Jalokivi
Saturnus	- Sininen safiiri
Nouseva kuu	- Hesoniiitti
Laskeva kuu	- Kissansilmä

Kuva 17. Navarathnakivet planeettojen mukaan

Näitä yhdeksää planeettoihin yhdistettyä kiveä kutsutaan navarathnaksi. Navarathna tunnetaan Intian lisäksi myös muualla aasiassa, kuten Nepalissa, Sri Lankassa, Singaporessa, Myanmarissa, Cambodsassa, Vietnamiassa, Indonesiassa, Thaimaassa ja Malesiassa, kulttuurista ja uskonnosta riippumatta. Intiassa navarathnakivien käyttäminen on yleistä edelleen ja niitä käytetään yleensä kaulakoruun (kuva 19), tai sormukseen istutettuina. Tantristen kirjoitusten mukaan käytettäessä navarathnakiviä, on niiden esiinnyttävä tietyssä järjestyksessä. Sama järjestys toistuu myös tantrisissa seremonioissa. Mikäli navarathnakiviä käytetään koruissa, tulee kivien olla myös ympyrän muotoisia ja hyvälaatuisia. (Johari 1996, 25, 26.) Vaikka horoskooppikivet ovatkin länsimaissa nykyään hyvin suosittuja, epäilemättä ihmisten usko kivien ja planeettojen väliseen suhteeseen ei tule koskaan olemaan yhtä suosittua läsimaissa kuin Aasiassa.

Kuva 19. Navarathna riipuksessa

4 Amulettien historiaa

Amuletteja on käytetty kautta aikojen. Ne olivat yleisiä niin pakanoiden kuin kristittyjenkin keskuudessa vuoteen 355 jaa. saakka, jolloin kirkko kielsi amuletit kristityiltä. Muinaisimpien amulettien tarkoitus oli suojautua pahaa silmää vastaan, joka oli yleistä Egyptissä, Sumerissa, Kreikkalais-Roomalaisella ajalla, sekä lähes kaikkialla Euroopassa, Meksikossa, Afrikassa, Etelä-Amerikassa ja Intiassa. Pahan silmän uskottiin aiheuttavan kuolemaa ja sairauksia, mutta myös arkipäiväiset onnettomuudet, kuten rikkoutuneen omaisuuden ja pilantuneen ruuan uskottiin olevan sen seurausta. Lapset ja karja olivat alttiimpia pahan silmän vaaroille. (Varner 2008, 9, 12, 13.)

Useat muinaiset amuletit kuvastivat ihmistä tai sen ruumiinosaa. Kiviin kaiverrettujen hedelmällisyydensymboleina pidettyjen naishahmojen uskotaan olleen pahaa silmää vastaan olevia amuletteja. Tunnetuin amuletti on Itäaallasta löytynyt Villendorfin venus, ajalta 30 000 eaa. Genitaaleja tai lempimistä kuvaavat amuletit olivat yleisiä ainakin Roomassa, Egyptissä, Afrikassa ja Thaimaassa. Usein pahaa silmää vastaan suojauduttiin silmän muodolla. Egyptissä horuksen silmä (kuva 19) suo-

Kuva 19. Horuksen silmäamuletti Egyptistä (304–30 eaa.)

jasi pahuudelta niin eläviä kuin kuolleitakin. Samaa symbolia käyttivät myös roomalaiset, etruskit ja kreikkalaiset. Lasista valmistetut siniset silmää kuvaavat amuletit olivat yleisiä Turkissa, Keski-Aasiassa, Keski-Idässä, sek Välimeren maissa. Niitä ripustettiin ovenpieliin, lasten vaatteisiin, sek eläinten valjaisiin. (Paine 2004, 67, 75.)

Myös loitsujen tarkoitus oli estää pahuutta ja tuoda onnea. Loitsut olivat yleisiä ympäri maailman. Varhaiset Egyptistä löydetyt amuletit ajalta 1100-747 eaa. olivat papyrukselle kirjoitettuja loitsuja, joita säilytettiin kaulakorun sisällä tuoden suojausta käyttäjälleen. Taikuutta harjoitettiin varhaiselle kristitylle ajalle saakka, jolloin myös papit käyttivät amuletteja ja lausuivat loitsuja. Pakanat suojautuivat pahuutta vastaan paholaisen kuvilla samalla tavoin kuin kristityt käyttivät ristiä. Niitä pidettiin kaulassa tai ripustettiin seinille. Erilaiset laatoille kaiverretut kirjoitukset ja symbolit (kuva 20) toimivat myös amuletteina. Ne olivat yleisiä välimeren maissa, joista niitä on löydetty yli 1600 kappaletta. Vanhimpien niistä arvellaan olevan 500- luvulta eaa. (Varner 2008, 9, 20, 21, 35, 36.)

Kuva 20. Amulettina toiminut puupaneeli Irakista (750–1258 jaa.)

Amulettien lisäksi toteemieläimet ovat olleet tärkeässä osassa useissa uskonnoissa ja perinteissä tuhansia vuosia. Yleisiä toteemieläimiä olivat muun muassa kissat ja sammakot, mutta varhaisimmat toteemieläimet olivat yleensä riistaeläimiä, joista karhu oli muinaisin. Karhun esiintyminen pyhänä eläimenä oli yleistä useissa muinaisissa kulttuureissa kuten Japanissa, Euroopassa, Mongoliassa ja Amerikan alkuperäiskansoilla. Kissa oli myös pyhä eläin useissa kulttuureissa. Kiinalaisessa ja japanilaisessa kansanperinteessä kissa symboloi muutosta. Intialainen hindujumala Sasti ja skandinaavisen mytologian jumala Freija, käyttivät molemmat kissaa ratsunaan. Egyptiläinen kuunjumala Basti taas tunnetaan kissanpäästään. Yleisiä toteemieläimiä useissa eri kulttuureissa ovat olleet myös sammakot, käärmeet, lepakot ja kilpikonnat. (Varner 2008, 51, 58, 59.)

Karhua pidettiin pyhänä eläimenä myös Suomessa ja sen hampaita käytettiin amuletteina, sillä eläimen sielun ja voiman uskottiin säilyvän niissä. Paimenet kantoivat mukanaan usein myös karhun kynsiä. Myös karjaa suojattiin amuleteilla (kuva 21) susia ja muita riistaeläimiä vastaan. Amuletteina toimivat reikäkivet, kynnet ja hampaat ripustettiin lehmän kaulaan tai hevosen kuolaimiin. Eläinten osat olivat yleisiä amuletteja useissa kulttuureissa. Voiman, rohkeuden ja onnen symboli, hevosenkenkä, ripustettiin aitoihin ja portteihin. Tämän lähes kaikkialla maailmassa käytetyn perinteen tarkoituksena oli suojata hevosia noidilta yön aikana. Jäniksen käpälät toimivat myös amuletteina. Jäniksillä uskottiin olevan yliluonnollisia voimia pahuuden silmää vastaan, sillä jäniksen pennut syntyvät silmät auki. Vielä 1940-luvun Britanniassa äidit suojasivat lapsiaan pahuudelta asettamalla jäniksenkäpälän lastenrattaisiin. (Varner 2008, 161 – 163, Kataja 2010.)

Useissa heimoyhteisöissä amuletit olivat hyvin tärkeitä suojautumisen ja selviytymisen kannalta. Miekkoja ja tikareita käytettiin usein amulettien tapaan. Miekkojen teristä löytyneitä symbolisia kaiverruksia on yleensä löytynyt etnisistä aseista. Niiden kuvitusten uskotaan jäljittelevän muinaisia kallio- ja luolamaalauksia. Miekkoja käytettiin suojaamiseen, mutta myös parantaviin tarkoituksiin. Juutalaisessa kulttuurissa pronsi- ja teräsmiekkoja ripustettiin synnyttävien naisten päiden yläpuolelle takaamaan onnistuneen synnytyksen. Kiinassa miekkoja ripustettiin sängyn yläpuolelle suojaamaan pahuudelta. Miekat ja tikarit toimivat usein amuletteina sodassa. Niiden uskottiin suojaavan haavoittumiselta ja kuolemalta. (Varner 2008, 43, 47, 48.)

Kuva 21. Karjaa suojanneita amuletteja Suomesta

Krusifiksi on yksi yleisimmistä nykypäivänä käytettävistä symboleista. Ristiä on käytetty pyhänä symbolina tuhansia vuosia useissa kulttuureissa, kuten alkuperäisessä Amerikan kulttuurissa, Afrikassa, Aasiassa, keltti- ja hindukulttuurissa. Yleisesti ristin muoto kuvastaa neljää pääsuuntaa sekä kosmista akselia maan ja taivaan välillä. Kristittyjen amuletit olivat myös katolisen kirkon pyhimyksiä kuvaavia mitaleja (kuva 22), joiden tehtävä oli antaa turvaa matkustaessa, sekä suojella noituudelta. Myös onnenkolikoiden heittäminen kaivoon tai lähteeseen on yksi vanhoista nykypäivään asti säilyneistä perinteistä. Monessa osassa maapalloa kolikoita (kuva 23) käytettiin amuletteina suojaamaan pahalta silmältä. 1930-luvun Pennsylvaniassa hopeakolikoita käytettiin haavojen parantamiseen. 1970-luvun Amerikassa lahjana annetun puukon mukana tuli antaa myös kolikko, jolloin kolikon uskottiin suojelevan käyttäjänsä itsensä haavoittamiselta. Joissain kulttuureissa kolikot asetetaan kuolleen henkilön silmäluomien päälle sielun palaamisen ruumiiseen estämiseksi. (Varner 2008, 166, 171.)

Edelleen useissa, etenkin etnisissä kulttuureissa amuletit ovat yleisiä ja niiden käyttöön liittyy vahvasti erilaisia uskomuksia ja tarkoituksia. Myös erilaiset kivet ja symbolit toimivat amuletin tavoin, sekä kuvasivat pyhyyttä ja jumalaa. Nämä erilaiset symbolit ovat tuttuja nykypäivän turistille kaikkialla maailmassa. Turkissa ja Kreikassa matkaaja kohtaa myyntikojuissa sinisiin silmäsymboleihin. Egyptissä matkustajalle myydään onnenkaluina erilaisia fallossymboleja joka on yleinen symboli myös Intiassa myytävissä Shiva lingameissa. Shiva lingam on Intialaisesta jokikivestä valmistettu objekti joka kuvaa Intialaisen Shiva-jumalan voimaa ja maskuliinisuutta. Intialainen jokikivi on suosittu kivi myös länsimaalaisten kiviterapeuttien keskuudessa. Amulettien ja onnenkalujen myyminen on tunnettua myös Thaimaalaisilla amuletti-markkinoilla. Myös Kiinalaiset onnenlaivat ja kolikkoamuletit ovat yleisiä matkamuistoja.

Kuva 22. Varhaiskristillinen amuletti

Kuva 23. Hopeinen kolikkoamuletti Kiinasta

4.1 Etnisiä koruja ja ornamentiikkaa

Vartalon koristelemineen on ollut läpi historian ajasta ja paikasta riippumaton sosiaalinen itseilmaisun keino. Se kertoo käyttäjän historiasta ja statuksesta, eikä niiden merkitys ollut yleensä vain koristautuminen, vaan vaistonvarainen itsesuojelu. Vaatetus ja korut toimivat fyysisenä ja psykologisena suojana. Tietty korut on tarkoitettu lapsille tai naimaikäisille, vaimoille tai leskille. Myös sotilaille ja parantajille kuuluvat omat tunnusmerkkinsä. Tällainen koristautuminen viestittää monenlaista tietoa etnisistä ryhmistä, heimoista, klaaneista ja ihmisistä yleensä. Nämä korut ovat usein runsasrakenteellisia ja kuvastavat kasvien tai eläinten muotoa, sekä yliluonnollista. Myös ihmisten kiintymys geometrisiin kuvioihin näkyy etnisissä korusissa. Suunnittelemillaan objekteilla etniset ryhmät heijastavat identiteettiään. (Borel 1994, 20, 21, 30)

Tuhansia vuosia useissa kulttuureissa koristautuminen oli yhtä tasa-vertaista miesten ja naisten välillä, kunnes 1800-luvun teollistuminen Euroopassa ohjasi miehet käyttämään tummia pukuja. Etnisissä kulttuureissa miesten koristautuminen on aina ollut yhtä tärkeää kuin naistenkin. Tietty korut ovat sallittuja vain naisille, miehille tai lapsille. Molemmille sukupuolille sopivat korut eivät olleet merkityksellisiä. Mitä koristeellisempi keho on, sitä erottuvampi se on fyysisesti ja symbolisesti. Se saa enemmän huomiota tanssin, seromonian ja vihkimisen aikana. (Borel 1994, 21-24.)

Etnisten koruseppien luova vapaus on lähes rajoittamatonta ja se näkyy mitä yksityiskohtaisimmissa ornamenteissa. Kehon koristelemineen oli hyvin merkityksellistä. He tuhlasivat suunnattomasti aikaa ja kärsivällisyyttä kaunistautumiseen. Heidän kulttuurinsa eivät koe aikaa yhtä hektisesti kuin omamme ja heidän perinteensä jatkuvat sukupolvelta

Kuva 24. Naisen kaulakoru Marokosta. Hopeaa, meripihkaa ja simpukkaa

toiselle. Näiden korujen valmistaminen vei usein kuukausia. Länsimaalaisten on lähes mahdotonta valmistaa alkuperäiskansojen koruja, sillä nopeuteen pyrkivät korunvalmistuslaitteet eivät voi korvata kärsivällisyydellä saavutettuja kädentaitoja. Etniset korut kuvastavat kulttuureita jotka ovat häviämässä tai ovat jo hävinneet. Käsityölästen valmistustekniikoita ei enää osata, eikä korujen symbolisia merkityksiä enää ymmärretä. Useimpien etnisten korujen valmistajat ovat tuntemattomia. (Borel 1994, 21, 28, 29.)

Afrikan etniset korut ovat usein kyllästettyjä värikkäillä emaloinneilla. Ne toimivat usein amuletteina ja sisältävät symboleja (kuva 24) ja pyhiä kirjoituksia. Korujen symboliikka sai vaikutteita kasveista ja eläimistä. Kissa kuvasti hedelmällisyyttä, vesilisko suojasi tulelta. Kukat olivat aiheina yleisiä. Myös granattiomena kuvasti hedelmällisyyttä, sekä manteli kuolemattomuutta. Kenties tunnetuin Pohjois-Afrikan ikonografiassa esiintyvä symboli on pahalta silmältä suojautumiseen tarkoitettu ihmisen käsi (kuva 25), joka on yleinen useissa muissakin kulttuureissa. Korujen materiaalit olivat tärkeitä. Hopea kuvasti totuudenmukaisuutta ja puhtautta. Koruissa käytetyillä väreillä oli myös symbolinen merkitys. Naiset valmistivat pääkoristeensa itse, joissa oli suojelevia, ornamenttisia kuvioita. Ne olivat usein kaulakoruja jotka kiinnitettiin myös hiuksiin ja kasvojen ympärille. (Borel 1994, 40, 41.)

Kuva 25. Hopeinen kämmen Iranista (1800-luku)

Kenties eniten maailmassa mennyttä aikaa kunnioittavat intialaiset. Nykypäivän intialainen nainen saattaa edelleen pitää yllään samanlaisia koruja, kuin indus-sivilisaatiossa käytettiin kaksituhatta vuotta eaa. Intiassa korut ovat hyvin tärkeitä, sillä ne liittyvät yhteen uskonnollisten kirjoitusten kanssa. Vedalaisten kirjoitusten mukaan koruilla on pyhiä ominaisuuksia. Koska krematoriointi on Intiassa yleinen perinne, vain osa muinaisista koruista on säilynyt. Korujen ulkoasu (kuva 26) on nykypäivänä edelleen samankaltainen, mutta muinaiset materiaalit ja tekniikat ovat kadonneet. Erilaisten korujen määrä Intiassa hämmästyttää ja ihmisten kiinnostus koruja kohtaan on loputon. Alhaisten kastien naisten korut saattavat olla ainoa omaisuus mitä he omistavat ja he kantavat niitä mukanaan kuolemaan saakka. Korut kuvastavat luontoa, uskontoa sekä mytologiaa ja niiden ornamenttiikka esittää usein kukkia, siemeniä ja hedelmiä. Auringon ja Ganga-joen symbolit koruissa ovat yleisiä ja niiden uskotaan edistävät hyvinvointia. Korujen ulkoasut ja käyttötöperinteet vaihtelevat osavaltioittain, mutta kaikkialla Intiassa käytetään kaularenkaita joita käytettiin jo esihistoriallisella ajalla. Samankaltaisia kaularenkaita käyttivät myös viikingit, kiinalaiset ja kreikkalaiset. Intialaiset käsityöläiset käyttävät ornamenttisissa jalometallikoruissaan myös usein jalokiviä niiden astrologisten merkitystensä vuoksi. (Borel 1994, 105, 106.)

Tuhansien saarien Oseaniassa oli lukuisia luonteenomaisesti monimutkaisia korutyylejä. Yhteistä näille kaikille oli intohimo henkilön itsensä koristautumiseen. Alkuperäiskansat asettivat suuria ornamentteja nennään venytettyihin reikiin. Miesten koristautuminen oli laajamittaisinta verrattuna koko maailmaan. Rituaalinäytelmissä miehet esittivät jopa naisten osia ja naiset tyytyivät katsojan rooliin. Maantieteellisestä sijainnista johtuen Oseanian korut valmistettiin luonnonmateriaaleista kuten simpukoista, luusta, valaan hampaista sekä kilpikonnan kuorista (kuva 27). Simpukoiden kuorilla oli monia muitakin käyttötarkoituksia. Niistä valmistettiin aseita, astioita ja työkaluja. Uuden-Guinean ihmiset käyttivät useamman kuin kymmenen simpukkalajin kuoria eriarvoisina

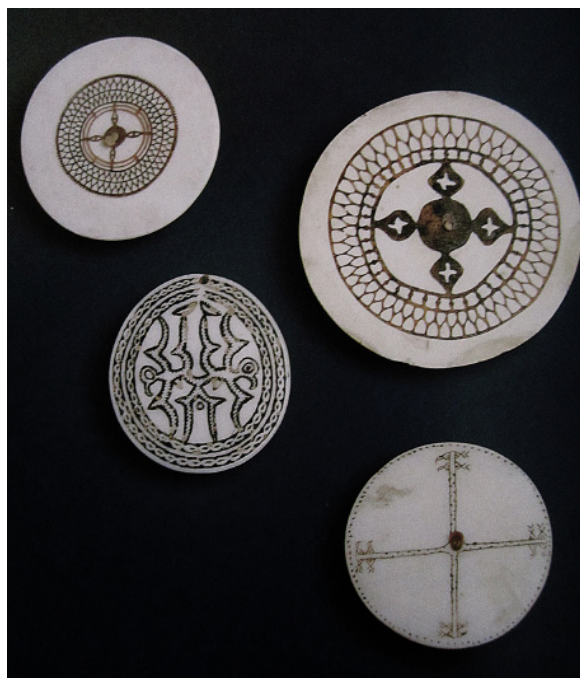

Kuva 26. Naisen kaulakoru Etelä-Intiasta. Kultaa

valuuttolina. Simpukan kuorilla koristautuminen teki henkilöstä parempiarvoisen ja vaikuttavamman näköisen. Simpukan kuorista valmistetut helmet olivat haluttuja sillä kuorien muodostuminen vei aikaa. Myös yksinkertaiset valaan hampaista valmistetut korut olivat yleisiä. (Borel 1994, 207-208.)

Esikolumbialaisen aikakauden tietyt vaiheet ovat hävinneet täysin ilman dokumentaatiota. Se kuitenkin tiedetään, että sen ajan ihmiset olivat hyvin kiinnostuneita jalometalleista. Mesoamerikan ihmiset uskoivat kullan olevan auringon hikeä. Perussa hopeaa pidettiin kuun kyynelinä. Käsityöläiset valmistivat kallisarvoisia statussymboleja, jotka kulkiivat omistajiensa mukana hautaan saakka. Korujen aiheina oli yleensä

ihmis- ja eläinaiheet, spiraalit ja muut geometriset kuviot (kuva 27.). Niin Pohjois- kuin Etelä-Amerikankin ihmiset käyttivät hyvin paljon sulkia. Lintuja metsästettiin nimen omaan niiden höyhenten vuoksi ja niistä valmistettiin työkaluja, päähineitä, korvakoruja ja rannenuhoja. Sulat olivat itseilmaisun apukeino. Heimoihmiset kunnioittivat toteemi-eläimiään, kuten jaguaaria ja kotkaa. Niiden turkki, kynnet ja hampaat edustivat voimaa. Ihailun lisäksi ihmiset halusivat saada osakseen niiden ominaisuuksista. Ruumiinosien venyttämisen pyöreillä koruilla uskottiin lisäävän kuulo-, haju- ja makuaistia. Näin he uskoivat saavansa myös lisää voimaa ja nopeutta. Osa alkuperäiskansoista elää edelleen Amazonin sademetsissä ilman yhteyksiä ulkomaailmaan. (Borel 1994, 232, 232.)

Kuva 27. Riipuksia Papua-Uusi-Guineasta. Jättisimpukan ja kilpikonnan kuori

Kuva 28. Hopeisia rintaneuloja Chilestä

5 Mandala -korusarja

Kirjallisen materiaalin ja kuvien pohjalta suunnittelin ja valmistin mandala-aiheisen amulettikorusarjan. Valitsin mandalan aiheekseni riipuksilleni sillä halusin tehdä koruja, joilla on tavanomaista syvempi merkitys. Opinnäytetyöni edetessä jo korujeni aiheen valittuani löysin internetistä muutamia nettikauppoja ja käsityöläisiä, jotka valmistavat myös mandala-aiheisia koruja. Mandala ei kuitenkaan ole korujen aiheena kovin yleinen. Ylipäättäänsä varsinkin Pohjoismaissa itämaisista kulttuureista vaikutteita saaneet korut eivät ole kovin suosittuja. Henkilökohtaisesti en kuitenkaan mielelläni valmista skandinaavisen pelkistettyjä koruja, sillä ne eivät ulkonäöllisesti miellytä minua.

Materiaaliksi koruilleni valitsin 925-hopean, sillä se on minulle tuttu materiaali, sekä hinnaltaan kultaan edullisempi, sillä suunnitelmissani oli valmistaa kolme kappaletta suurehkoja riipuksia. Riipuksien muotokieleen hain vaikutteita erilaisista mandala-kuvioinneista, valiten jokaiselle riipukselle eri teeman. Korujen valmistuksessa halusin käyttää perinteisiä korunvalmistustekniikoita, tehden jokaisen koruntyöstövaiheen käsin. En ole koskaan tuntenut korujen valmistamista mallinnusohjelmaa ja vahajyrsinkonetta hyväksi käyttäen itselleni luontevalta, joten korusarjani valmistaminen perinteisillä korunvalmistustekniikoilla tuntuu itselleni omimmalta. Näitä perinteitä ja tekniikoita haluan myös tulevaisuudessa korumuotoilijana jatkaa ja mahdollisuuksien mukaan myös oppia niistä lisää. Olin hankkinut jo Intiassa ollessani itselleni korukiviä (kuva 31), sekä työharjoitteluni loputtua sain jonkin verran kiviä lahjaksi myös työnantajiltani. Näistä kivistä valitsin värien ja mandala-korujen suunnitelmien mukaan osan istutettaviksi amuletteihini. Kivien valintaan vaikutti niiden koko, omat mieltymykseni sekä kunkin riipussuunnitelman ulkoasu.

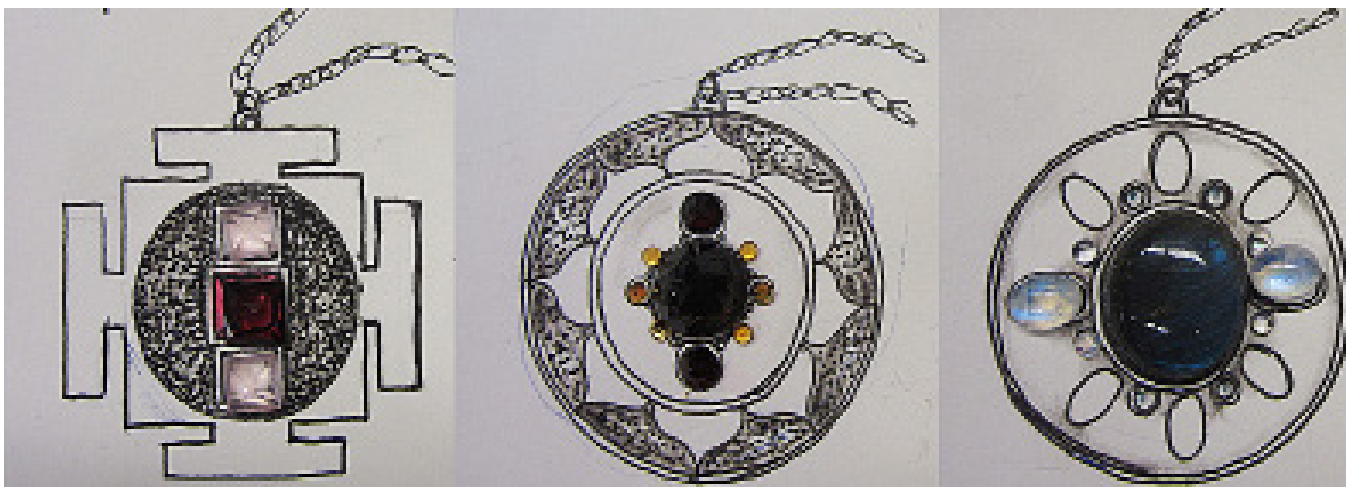
Kuva 31. Korukiviä Intiasta

5.1 Valmistusvaiheen kuvaus

Halusin riipusten muotokielissä käyttää inspiraationa toisistaan erilaisia mandala-kuvioita tuoden korun ulkoasuun kuitenkin mukaan myös omaa suunnittelua. Inspiraation lähteenä käytettäviksi kuvioinneiksi valitsin kaikista tunnettavimpia mandaloita, jotta valmiit korut olisivat myös tunnistettavissa mandaloiksi. Korujen kooksi valikoitui noin 4,7 x 4,7 cm. Halusin tehdä koruista mahdollisimman samankokoisia, jolloin ne on mielestäni myös helpommin tunnistettavissa yhteneväiseksi korusarjaksi.

Ensimmäisen korun suunnitelmaan (kuva 32, Kali yantra) valitsin korun muotokielen inspiraationlähteeksi hindulaisen kali yantra -mandalan. Kali on yksi intialaisista hindujumalista. Kali yantra-kuviossa esiintyy aina temppelin pohjapiirrosta kuvaava neliskulmainen muoto, jonka sisällä on ympyrä. Ympyrän keskellä on yleensä kolmiomainen muoto, jonka ympärillä on toinen, kukkien teräehdillä koristeltu ympyrä. Päädyin pelkistämään alkuperästä muotoa jättämällä alkuperrsessä kuviossa ympyrän sisällä esiintyvät kolmiot ja terälehdet pois. Mielestäni kali yantra -kuviossa esiintyvistä ominaisuuksista sen temppeliä kuvaava

neliömäinen muoto oli kaikkein olennaisin, joten päädyin suunnittelemaan riipuksen sen pohjalta. Tämä temppeliä kuvaava muoto on hyvin yleinen hindulaisissa ja buddhalaisissa mandaloissa, joten mielestäni oli tärkeää valmistaa edes yksi koru, jossa tämä muoto toistuu. Kali yantra-riipuksen kiviksi valitsin kaksi ruusukvartsia ja yhden turmaliinin. Tähän valintaan päädyin, sillä kivet olivat jo valmiiksi neliömäisen riipuksen kanssa. Myös ruusukvartsin ja turmaliinin sävyt sopivat toisiinsa. Tässä korussa hyödynsin Intiassa oppimaani korunvalmistustekniikkaa. Tällä tekniikalla tarkoitan punsselin avulla hopeaan vasaroitua pintaa, joka ilmenee korussa ympyrän sisällä. Tosin en mielestäni saanut kuvioista yhtä hienoa kuin oli tarkoitus, sillä vasaroin kuvioinnin liian syvään. Patinoimalla hopean pinnan ympyrän sisäpuolelta hain korun ulkomuotoon kontrastia rosoisen ja sileän pinnan välille. Vaikka kuvittelin tämän ensimmäisenä valmistamani korun olevan yksinkertaisin, se osoittautui haastavimmaksi valmistaa. Valitsemani kivet eivät olleet symmetrisiä, joten niiden istuttaminen oli todella haastavaa. Myös geometrysten muotojen saaminen symmetrisiksi oli vaikeaa, enkä mielestäni onnistunut siin täysin. Pidin kuitenkin lopputuloksesta korun pintakäsittelyissä esiintyvien kontrastien vuoksi.

Kuva 32. Kali yantra-, Surya yantra- ja Rose window -riipusten luonnoskuvat

Seuraava valmistamani riipus sai inspiraationsa muotokieleensä katoililaisesta ruusuikkunasta. Rose window -mandala on yleensä väriltään sininen ja sen yleensä pyöreiden tai soikeiden ikkunoiden sisään on maalattu raamatun tapahtumia. Tässä mandalassa tärkeimpinä elementteinä pidinkin juuri sen värimaailmaa ja ympyräisiä, symmetrisiä muotoja. Juuri näitä elementtejä halusin suunnittelemani riipukseenkin luoda. Suunnittelemani luonnos (kuva 32, Rose window) tästä korusta oli enemmänkin suuntaa-antava. Lopulta päädyin muuttamaan suunnitelmaani hiukan. Ruusuikkunan tunnelmaa halusin koruun tuoda kivien värien kautta. Valitsin kiviksi labradoriitin ja erikokoisia pyöreitä kuukiviä. Nämä kivet sopivat riipukseen siksi, että niiden värit muistuttavat ruusuikkunan värimaailmaa. Vaikka labradoriitti näyttääkin väriltään tummansiniseltä, sen istutuksen alapuolelle sahatun reiän avulla sen sisälle saadaan valoa. Labradoriitti oli myös hyvä valinta sillä se hohtaa ruusuikkunan värien tavoin, valon osuessa siihen. Myös kuukivellä on kaunis sinertävä, hohtava ominaisuus. Se sopii väriltään hyvin yhteen labradoriitin kanssa. Valitsemani kivet tukivat muodoltaan hyvin ajatustani pyöreiden muotojen toistamiseen korussa. Tein riipuksesta ympyrän muotoisen, johon istutin labradoriitin keskelle ja kuukivet sen ympärille. Sahasin koruun ympyränmuotoisia reikiä, luodakseni korusta keveämmän oloisen. Tähän riipukseen valmistin intialaisista koruista tuttuja hopeapalloja, joita juotin isoimman kivi-istukan ympärille. Myös tähän riipukseen halusin luoda kontrastia pintakäsittelyjen avulla. Tämän ratkaisin tekemällä osan korun pinnasta himmeäksi ja tuoden kivi-istukoihin ja korun reunaa kiertävään reunukseen kiillon. Patinoin myös alemman pinnan, jotta vaikutus olisi syvempi. Tämän korun lopputulokseen olin ihan tyytyväinen, vaikka mielestäni kivien istutus ei tälläkään kertaa täysin onnistunut. Silti sen valmistaminen oli paljon nopeampaa ja helpompaa kuin ensimmäisen riipuksen. Mielestäni tämä riipus myös kuvastaa hyvin alkuperäistä ruusuikkuna -mandalaa.

Viimeisimmän valmistamani riipuksen ulkomuotoon hain vaikutteita hindulaisesta surya yantra -mandalasta. Surya on hindiä ja tarkoittaa aurinkoa. Surya yantra -kuviossa toistuu usein myös temppelin muotoinen kuvio, mutta se voi olla muodoltaan myös pyöreä. Useimmiten surya yantran sisällä esiintyy ympyrä ja kukan terälehtiä kuvaavia muotoja. Kukan terälehtien muoto on yleinen hindulaisissa mandaloissa ja intialaisissa koristeluissa yleensäkin, joten halusin käyttää niitä tässä ri-

pukuksessa. Terälehtien lisäksi hain vaikutteita surya yantra-kuviosta koruuni valitsemieni kivien avulla. Myös kivien väreillä halusin vahvistaa mielikuvaa aurinkoon viittaavasta korun nimestä. Riipukseen istutettaviksi kiviksi valitsin savukvartsin, kaksi granaattia ja pieniä sitriinejä. Myös tämän riipuksen ulkoasua pelkistin hiukan sen valmistusvaiheessa luonnoskuvasta (kuva 32, Surya yantra) poiketen. Riipuksen muodoksi valitsin ympyrän, niin kuin Rose window -riipukseenkin, mutta sen sisäosasta tein erilaisen. Kukkien terälehdet sahasin hopealevystä ja sijoitin kivi-istutukset sen päälle. Alunperin halusin käyttää vasaroitua pintakäsittelyä tässäkin korussa, mutta päädyin kuitenkin tekemään korun alemmasta pinnasta himmeän. Korun suunnitelmaa tuli myös selkeyttää sen koon vuoksi, sillä halusin sen olevan saman kokoinen kuin Rose window-riipuksen, eikä vasaroitu pinta näin ollen olisi mahtunut riipukseen riittävän hyvin. Suunnitelmissani oli myös tehdä terälehdistä kiiltäviä, mutta tasaisen ja kiiltävän pinnan aikaansaaminen oli haastavaa. Totesin, että korun alapinnan patinoimalla saan koruun joka tapauksessa riittävästi kontrastia ja syvyyttä. Kiillotin kuitenkin myös korua kiertävän reunuksen ja kivi-istukat. Tämän korun valmistaminen vei minulta vähiten aikaa, eikä sen valmistusvaiheessa ilmennyt suurempia ongelmia. Uskon että osa syynä tähän oli se, koska olin jo valmistanut kaksi korua, niin olin jo kerennyt oppia tekemistäni virheistä. Myös tämän korun ulkonäköön olin kaikista eniten tyytyväinen.

Korujen valmistaminen oli jokseenkin aikaavievää, sillä kiven hiontaan liittyvien, sekä itse tekemien virheiden korjaamiseen meni paljon ylimääräistä aikaa. Yllättäen yleisimmät korujen valmistusvaiheessa ilmenevät virheet olivat kuitenkin sellaisia, joita en ollut etukäteen osannut epäillä. Sen sijaan erilaiset tekniikat ja työvaiheet joiden pelkäsinkin epäonnistuvan, eivät tuottaneet vaikeuksia. Huomasin, että työskentelytapani oli paljon varmempaa, kuin mitä se oli ennen kokemaani työharjoittelua työpajalla, jossa työskentelin nepalilaisten kultaseppien kanssa. Välillä epäilin, että olin valinnut itselleni liian haastavan aiheen, jolloin omat taitoni eivät riittäisi korujen valmistamiseen. Mielestäni on kuitenkin parempi ottaa riskejä, tehdä virheitä ja oppia niistä, kuin käyttää tekniikoita jotka jo täydellisesti hallitsen. Myös kiinnostus aiheeseeni ja oma asenteeni auttoivat eteenpäin korujen valmistusvaiheessa, vaikka välillä tunsinkin olevani todella itsekritiittinen omaa työnjälkeäni kohtaan.

5.2 Korusarjan tuotekuvat

Teetäin valmiista koruista tuotekuvat (kuvat 33 34 35) koulun studiossa. Kuvaajana toimi vaatetusmuotoilun opiskelija Anni Murtosaari. Nämä tuotekuvat lähetin työharjoittelupaikkani omistajille arvioitaviksi, jotta saisin koruistani palautetta alan ammattilaisilta. Palautteen pyytäminen heiltä tuntui myös loogiselta, sillä aloitin opinnäytetyöni suunnittelemisen ollessani heillä töissä ja sinä aikana valitsin myös opinnäytetyöni aiheen. Tuotekuvat ovat myös tärkeitä, sillä niistä näkee korun yksityiskohdat selvemmin kuin käyttäjäkuvista.

Kuva 33. Kali Yantra -riipus

Kuva 34. Rose window -riipus

Kuva 35. Surya yantra -riipus

5.3 Korusarjan käyttäjäkuvat

Tuotekuvien lisäksi halusin teetättää korusarjastani studiokuvat (kuvat 36 37 38) myös käyttäjän yllä. Pyysin teollisen muotoilun opiskelijaa Teemu Wilanderia ja omaa luokkakaveriani Reetta Tikkasta tekemään yhteistyötä kanssani kuvauksien parissa. Mielestäni yhteistyö eri alojen henkilöiden kanssa on tärkeää jo opiskeluaikana, sillä se auttaa verkostoitumisessa myös opinnoista valmistumisen jälkeen. Teemun kanssa olin tehnyt yhteistyötä jo aiemminkin. Hän toimii valokuvaajana. Mallikseni kuvauksiini pyytämäni Reetta omisti Intiasta hankitun sarin, joten halusin käyttää tätä perinteistä intialaisen naisen asua kuvauksissani. Näissä kuvauksissa halusin hyödyntää myös taitojani maskeeraajana, joten meikkasin mallini Reetan bollywood-henkisesti. Kuvien lopputulokseen olin erittäin tyytyväinen. Näiden korujen kohdalla uskon, että käyttäjäkuvat ja tuotekuvat tukevat toisiaan, sillä tuotekuvista korujen yksityiskohdat näkyvät selkeämmin, kun taas käyttäjäkuvat antavat katsojalle enemmän informaatiota korujen tarkoituksesta, mikäli korujen aihe ei ole katsojalle ennestään tuttu.

Kuva 36. Kali yantra -riipuksen käyttäjäkuva

Kuva 37. Rose window -riipuksen käyttäjäkuva

Kuva 38. Surya yantra -riipuksen käyttäjäkuva

6 Pohdinta

Opinnäytetyöni päätarkoitus oli perehtyä mandala -kuviointiin eri kulttuureissa ja valmistaa hankkimani tiedon pohjalta mandala-aiheinen korusarja. Monimerkityksellisen mandala-aiheen tueksi hain tietoa myös amulettien ja etnisten korujen maailmasta. Olen pyrkinyt käsittelemään aiheita universaalista näkökulmasta keskittymättä liian tarkasti mihinkään tiettyyn kulttuuriin. Vaikka opinnäytetyöni aihe lähteekin Intiasta, mielestäni nämä aiheet koskettavat meitä kaikkia ympäri maapallon.

Opinnäytetyöni tiedonhankinnan pohjalta on ollut mielekästä huomata kuinka samanlaisia uskomuksia ja tapoja ihmisillä on ollut eri kulttuureissa. Tietynlaiset muodot ovat viehättäneet ihmisiä kaikkialla, aikana jolloin tiedon leviäminen eri kulttuureista toisiin on ollut hidasta, ellei mahdotonta. Eläinaiheet, luonto- ja geometriset aiheet ovat olleet suosittuja lähes kaikissa kulttuureissa kautta aikojen. Myös ihmisen tarve uskoa yliluonnolliseen on ollut epäilemättä hyvin tärkeää kaikissa kulttuureissa maailmanlaajuisesti.

Myös yksilön koristuminen ja oman identiteetin ilmaisu korujen avulla on ollut maailmanlaajuisista niin pitkään kuin historiaa on voitu tulkita. Vaikka korujen tarkoitus ei nykypäivänä enää omassa kulttuurissamme ole yhtä merkityksellistä kuin esimerkiksi Aasiassa, ne ovat arvokkaita itseilmaisun välineitä. On ollut yllättävää huomata, kuinka vähän Suomessa valmistetaan enää perinteisiä koruja. En tiedä miksi pohjoismaalaista perinnekoruista on niin vähän tietoa saatavilla. Tuntuu kuin meidän omat perinteemme ja kulttuurimme olisi yritetty tuhota ja piilottaa. Ehkä näin on kristinuskon yleistymisen myötä tapahtunutkin. Toisaalta

nykypäivän ihmiset eivät ehkä ole enää niin kiinnostuneita historiasta ja perinteistä. Skandinaavinen korumuotoilu on perinnekoruihin nähden hyvin pelkistettyä, eikä niissä käytetä kivi-istutuksia esimerkiksi intialaisiin koruihin verrattuna juurikaan. Olen huomannut, että ihmiset ovat kyllä Suomessakin kiinnostuneita hyvin koristeellisista ja suurikokoisistakin koruista, mutta eivät uskalla käyttää niitä. Suomessa taitaa olla yleisesti hyväksyttävämpää olla ulkonäöllisesti näkymätön kuin liian koreaa. Myös korujen valmistaminen perinteisin menetelmin tuntuu olevan nykypäivänä yhä harvinaisempaa. Toivon että pystyisimme Suomessa vielä tulevaisuudessakin pitämään yllä perinteisten korunvalmistusmenetelmien taitoa, sillä koneiden ja sarjatuotannon yleistymisen myötä käsityöperinteet ovat vaarassa kadota. Toivon myös, että kertakäyttökulttuuri ei syrjäyttäisi käsityönä valmistettujen korujen asemaa, niin että korujen arvo voisi edelleen säilyä sukupolvilta toisille.

6.1 Ammattilaisen palaute

Saadakseni palautetta valmistamalleni korusarjalle lähetin tuotekuvat valmiista koruistani työharjoittelupaikkani Cheshire Cat Jewels -yrityksen omistajille. Mielestäni oman onnistumiseni arvioimisen kannalta palautteen saaminen on todella tärkeää. Tämä opinnäytetyöni valmistuminen ei olisi ollut mahdollista, mikäli en olisi suorittanut työharjoitteluani Intiassa. Myöskään korujeni valmistuksessa käyttämiäni tekniikoita en olisi voinut oppia Suomessa. Työharjoittelupaikkani omistajat näkivät minun kehittymiseni koruntekijänä työharjoitteluni aikana, joten koin tärkeäksi saada palautetta koruilleni juuri heiltä. Työharjoitteluni päättyttyä he toivoivatkin, että voisin lähettää heille kuvia tulevaisuudessa valmistamistani koruista, sillä harjoitteluni päättyttyä sain heiltä lahjaksi erilaisia korukiviä.

Saamani palautteen mukaan Karen ja Cornelis olivat hyvin tyytyväisiä, että olin valinnut olin valmistanut korujani perinteisillä korunvalmistusmenetelmillä. Käyttämistäni korunvalmistustekniikoista monet ovat hyvin vanhoja, mutta ovat edelleen käytössä Intiassa ja Nepalissa. Myös Karenin ja Corneliksen mielestä on hyvin tärkeää, että näitä vanhoja perinteitä pidetään yllä niitä käyttämällä.

Muistan, että aloitettuani työskentelyn työharjoittelupaikassani kävimme keskustelun siitä miksi he halusivat tarjota minulle mahdollisuuden työskennellä heidän kanssaan. Heidän mielestään tiedon ja taitojen jakaminen toisille on hyvin tärkeää. Heidän mielestään oli arvokasta voida auttaa minua kehittymään ja oppimaan taitoja jotka ovat muuten vaarassa kadota. Tämän oivalsin myös korupajalla nepalilaisten kulta-seppien kanssa työskennellessäni. He olivat otettuja siitä, että minä halusin oppia heidän käyttämiään perinteisiä korunvalmistustekniikoita. He eivät koskaan pihistäneet tietoa minulta, vaan auttoivat minua aina, vaikka olivat itsekkin kiireisiä omien korujensa valmistamisen kanssa. En ollut koskaan kohdannut tällaiseen avoimuuden ilmapiiriin Suomessa. Kokemani mukaan täällä kultasepät eivät juuri halua jakaa tietoa ja taitoa toisilleen, vaan jokaisen on opittava kaikki itse.

Valmistamistani koruista Kali yantra -riipus oli Karenin ja Corneliksen mukaan ilmaisullisesti kaikista vahvin, sen geometrisen muotodon ja valmistamieni kivi-istutusten vuoksi. Riipukseni olivat heidän mielestään myös teknisesti hyvin tehtyjä. Myös heidän mielestään on erittäin tärkeää, että koruilla on jokin tarkoitus tai sanoma, johon käyttäjä voi samaistua. Tässä olin onnistunut korusarjassani. Huomasin korujen ja myös niihin istutettujen kivien merkityksen myös itsekkin asiakaspalvelutilanteissa työskennellessäni Goalla.

Heidän mukaansa valmistamani korut olivat juuri minun näköisiäni. Tämän kuuleminen oli minulle tärkeää, sillä juuri siihen olin koruja suunnitelllessani pyrkinytkin. Koen itsekkin sen erittäin tärkeäksi, että korut ovat yksilöllisiä, tekijänsä näköisiä. Jokainen suunnittelija on persoona, ja näin ollen korutkin saavat mielestäni olla persoonallisia. Uskon että maailma olisi paljon tylsempi paikka elää, jos me kaikki näyttäisimme samalta.

6.2 Itsearvionti

Suurimpana tavoitteenani opinnäytetyössäni oli saattaa yhteen kivien, korujen ja muinaisen mandala -kuvioinnin mytologiaa korusarjan muodossa. Koska aiheeni pääpaino ja opinnäytetyöni aiheen valintaan liittyvät kokemukseni ovat enimmäkseen Intiasta, uskon sen näkyvän ja nousseen eniten esille myös tässä kirjallisessa raportissani. Toisinaan minusta tuntui siltä, että olin ehkä valinnut itselleni liian laajan aiheen, sillä halusin tarkastella kiven ja korujen mytologiaa ja ornamentiikkaa mahdollisimman laajasti, hankkimalla tietoa niiden merkityksistä eri kulttuureissa. Näihin aiheisiin olisi jokaiseen voinut uppoutua ainakin oman erillisen opinnäytetyön verran. Toisaalta tunsin että valitsemani aiheet kulkivat käsi kädessä, sillä kivet, korut ja mytologia liittyivät toisiinsa vahvasti ja ilmenevät maailmanlaajuisesti kaikissa kulttuureissa. Universaalius on se minua, itseäni kiinnostava teema, jonka toivon myös välittyvän tästä kirjallisesta raportista.

Uskon, että kokemani työharjoitteluni Intiassa muokkasi minua henkilökohtaisesti hyvin paljon ja se on ollut suurin syy opinnäytetyöni aiheelle. Universaalius on noussut itselleni tärkeäksi aiheeksi ehkä kokemuksieni vuoksi. Opin muun muassa ymmärtämään paremmin eri kulttuurien ja uskontojen välisiä eroavaisuuksia ja kokemaan ne rikkautena. Intiassa asuin pienessä kylässä, paikalliselta perheeltä vuokraamassani alkeellisessa talossa, ilman länsimaalaisen elämän hienouksia. Opin tulemaan toimeen vähällä ja olemaan kiitollinen pienistä asioista. Kontaktini paikallisiin ihmisiin muodostuivat minulle tärkeiksi, sillä heidän kulttuurinsa ymmärtämisen kautta opin myös omasta itsestäni. Työharjoitteluni jälkeen oman elämäni tärkeisiin asioihin, kuten opintoihini keskittyminen on ollut paljon helpompaa.

Ammatillisesti tämä opinnäytetyöni on auttanut minua ymmärtämään millaiseksi koruntekijäksi minä haluan tulla ja mitä ylipäättään haluan omalta uraltani ja elämältäni. Koska sain syventyä itseäni kiinnostaviin aiheisiin ja tekniikoihin, tunsin että olin löytänyt suunnan sille mitä haluan tehdä tulevaisuudessakin. Mielestäni elämä on liian lyhyt hukattavaksi ja tulevaisuudessa ei halua hukata sitä tekemällä asioita jotka eivät eivätkin kiinnosta minua. Mielestäni yksilön kokemus työn mielekkyydestä voi vaikuttaa hyvin laajamittaisesti myös sen hyvinvointiin, näin ollen jokaisen tulisi saada tuntea työnsä tärkeäksi ja mielekkääksi. Työn tulisi olla voimaannuttavaa, eikä voimia vievää.

Olen tyytyväinen, että valmistin korusarjani juuri valitsemillani tekniikoilla, sillä se vahvisti mielikuvaani siitä millaisia koruja haluan jatkossakin tehdä. Vaikka meillä Pohjoismaissa pidetäänkin enemmän skandinaavisista, pelkistetyistä koruista, uskon että myös minulla voi olla jotakin annettavaa korumuotoilijana, vaikka koruni eivät siihen tiettyyn muottiin mahtuisikaan. Koruntekijänä en missään mielessä tunne olevani vielä valmis, joten tavoitteenani on saada oppia perinteisiä korunvalmistustekniikoita. Erityisesti etniset korut ja niiden symboliikka kiinnostavat minua. Tulevaisuuden haavenani on siis palata takaisin Intiaan.

Kuvaluettelo:

- Kuva 1. Sormus. Cheshire Cat Jewels. Kuva saatavissa: <http://www.vanandelandpeace.com/product.php?id=321&type=rings> [Viitattu 16.7.2013]
- Kuva 2. Rannekoru. Cheshire Cat Jewels. Kuva saatavissa: <http://www.vanandelandpeace.com/product.php?id=337> [Viitattu 16.7.2013]
- Kuva 3. Korvakorut. Cheshire Cat Jewels. Kuva saatavissa: <http://www.vanandelandpeace.com/product.php?id=70&type> [Viitattu 16.7.2013]
- Kuva 4. Spiraalinmuotoinen galaksi. Kuva saatavissa: <http://pixinsight.com/gallery/M74-CAHA/en.html> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 5. Silmä. Kuva saatavissa <http://www.livescience.com/37348-new-layer-discovered-in-human-eye.html> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 6. Vitruviuksen mies. Kuva saatavissa: <http://artmight.com/Artists/Vinci-Leonardo-Da/Leonardo-da-Vinci-Vitruvian-Man-252026p.html> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 7. Notre Damen labyrinthti. Kuva saatavissa: <http://www.creativeprayer.com/labyrinths/> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 8. Hindulainen Sri yantra -mandala. Kuva saatavissa: <http://dharmabindu.com/?l=pt&p=ensinamento&id=120> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 9. Tiibetiläisbuddhalainen mandala. Kuva saatavissa: http://www.columbia.edu/itc/mealac/pritchett/00routesdata/bce_499_400/thebuddha/mandala/mandala.html [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 10. Notre Damen ruusuikkuna. Kuva saatavissa: <http://www.therosewindow.com/pilot/Paris-N-Dame/N-rose-Frame.htm> [viitattu 16.7]
- Kuva 11. Kelttiläinen solmukuviointi. Kuva saatavissa: <http://www.2020site.org/history/celtic-knot-symbols.html> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 12. Bighornin lääkeympyrä Amerikassa. Kuva saatavissa: <http://solar-center.stanford.edu/AO/bighorn.html> [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 13. Stonehenge. Joe McNally/Sygma. National Geographic Society. Kuva saatavissa: http://science.nationalgeographic.com/science/archaeology/photos/stonehenge/#/stonehenge-above_24772_600x450.jpg [viitattu 16.7.2013]
- Kuva 14. Intialainen jokikivi. Kuva saatavissa: <http://www.eshucrystals.com/crystal-encyclopedia/shiva-lingam/> [Viitattu 16.6.2013]
- Kuva 15. Meripihkaa. Kuva saatavissa: <http://endlessbeauty.com/wp-content/uploads/2012/10/amber-fossils-800X800.jpg> [Viitattu 16.6.2013]
- Kuva 16. Horoskoopikivet länsimaalaisen uskomuksen mukaan. Helena Falkenberg 2013.
- Kuva 17. Navarathnakivet planeettojen mukaan. Helena Falkenberg 2013.
- Kuva 18. Navarathna riipuksessa. Kuva saatavissa: <http://www.planetarygems.com/navaratnapage.htm> [viitattu 16.7.2013]
- Kuvamuokkaus Helena Falkenberg
- Kuva 19. Horuksen silmämuletti Egyptistä (30430 eaa.). Heilbrunn timeline of art history. The Metropolitan Museum of Art. Kuva saatavissa: <http://www.metmuseum.org/toah/works-of-art/23.2.68> [viitattu 26.7.2013]
- Kuva 20. Amulettina toiminut puupaneeli Irakista. Heilbrunn timeline of art history. The Metropolitan Museum of Art. Kuva saatavissa: <http://www.metmuseum.org/toah/works-of-art/33.41.1a-e> [viitattu 26.7.2013]
- Kuva 21. Karjaa suojanneita amuletteja. Anni Arenius, Museovirasto. Kuva saatavissa: <http://www.nba.fi/fi/Image/9827/amuletit-iso.jpg> [viitattu 21.7.2013]
- Kuva 22. Varhaiskristillinen amuletti. Classical art research center. Kuva saatavissa: <http://www.beazley.ox.ac.uk/gems/styles/late-antique/amulets.htm> [viitattu 26.7.2013]
- Kuva 23. Hopeinen kolikkoamuletti Kiinasta. Bob Reis, Anything anywhere. Kuva saatavissa: <http://www.anythinganywhere.com/commerce/coins/coinpics/chin-amulets-silver.htm> [viitattu 26.7.2013]
- Kuva 24. Naisen kaulakoru Marokosta. Bigelow Taylor, John. 1994. The Splendour of Ethnic Jewelry. United Kingdom: Thames & Hudson.

- Kuva 25. Hopeinen kämmen Iranista (1800-luku). Heilbrunn timeline of art history. The Metropolitan Museum of Art. Kuva saatavissa: <http://www.metmuseum.org/toah/works-of-art/1984.504.2> [viitattu 26.7.2013]
- Kuva 26. Naisen kaulakoru Etelä-Intiasta. Bigelow Taylor, John. 1994. The Splendour of Ethnic Jewelry. United Kingdom: Thames & Hudson.
- Kuva 27. Riipuksia Papua-Uusi-Guineasta. Bigelow Taylor, John. 1994. The Splendour of Ethnic Jewelry. United Kingdom: Thames & Hudson.
- Kuva 28. Hopeisia rintaneuloja Chilestä. Bigelow Taylor, John. 1994. The Splendour of Ethnic Jewelry. United Kingdom: Thames & Hudson.
- Kuva 39. Kalevala Korun viikinkiajan innoittamat Kuutar-hopeakorvakorut. Kalevala Koru Oy. Kuva saatavissa: <http://www.kalevalakoru.fi/korut/kuvasto/Korvakorut/303/2> [viitattu 18.10.2013]
- Kuva 30. KA Gold Jewelleryn Buddhalaista solmusymbolia esittävä kaulakoru. KA Gold Jewellery. Kuva saatavissa: <http://www.ka-gold-jewelry.com/p-products/tibetan-knot-gold.php> [viitattu 13.10.2013]
- Kuva 31. Korukiviä Intiasta. Helena Falkenberg 2013.
- Kuva 32. Kali yantra-, Surya yantra- ja Rose window -riipusten luonnoskuvat. Helena Falkenberg 2013.
- Kuva 33. Kali yantra -riipus. Anni Murtosaari 2013.
- Kuva 34. Surya yantra -riius. Anni Murtosaari 2013.
- Kuva 35. Rose window -riipus. Anni Murtosaari 2013.
- Kuva 36. Kali yantra -riipuksen käyttäjäkuva. Malli: Reetta Tikkanen. Teemu Wilander 2013.
- Kuva 37. Rose window -riipuksen käyttäjäkuva. Malli: Reetta Tikkanen. Teemu Wilander 2013.
- Kuva 38. Surya yantra -riipuksen käyttäjäkuva. Malli: Reetta Tikkanen. Teemu Wilander 2013

Lähteet:

- Borel, F. 1994. The Splendour of Ethnic Jewelry. United Kingdom: Thames & Hudson.
- Gauding, M. 2011. The Mandala Bible. United Kingdom: Godsfield Press, Octopus Publishing Group
- Johari, H. 1988,1996. The healing power of gemstones, In Tantra, Ayurveda, & Astrology. United States: Destiny Books
- Joy, F. 2013. Shamanism, rock art and sacred stones [verkkosivu]. Shamaaniseura ry [viitattu 21.7.2013].
Saataavissa: <http://www.shamaaniseura.fi/sh315.htm>
- Kataja, R. 2010. Kuukauden esine Huhtikuu 2010, Amuletit [verkkosivu]. Museovirasto [viitattu 21.7.2013].
Saataavissa: http://www.nba.fi/fi/kansallismuseo/kokoelmat/kuukauden_esine_2010/amuletit
- KA Gold Jewellery [verkkosivu].David Weitzman - Jewelry Designer [viitattu 18.10.2013].
Saataavissa: <http://www.ka-gold-jewelry.com/the-designer.php>
- Paine, S. 2004. Amulets, A world of Secret Powers, Charms and Magic. United Kingdom: Thames & Hudson.
- Thuleia. 2008. Seidat Saamenmaan pyhät luonnonpaikat [verkkosivu]. Thuleian tupa [viitattu 21.7.2013].
Saataavissa: <http://www.thuleia.com/seidat.html>
- Varner, G. R. 2008. The history & use of amulets, charms and talismans. Lulu Press, Inc

LIITTEET

Liite 1: Sähköpostipalaute korusarjastani Cheshire Cat Jewels -yritykseltä

31.10.2013
keeskaren@yahoo.com

Dear Helena,

Thank you for sending the photos of your work. We can really see that it is YOUR work..... Your determination and strength comes through beautifully in each of these pieces. Especially the kali yantra mandala is a very strong piece.

We are happy to see you have used many of the techniques you learnt whilst you were working with us here in goa and that you have made your collection by hand like we do here in the workshop. The hand hammering in the kali yantra piece and the oxidising in all three amulets, and the ball work on the rose window mandala are all old techniques handed down through the generations of jewellers here in India and Nepal, and we are pleased you have decided to continue working with these age old traditions as it so important that modern day jewellers do not allow theses traditions to die out.

We especially like the way you have incorporated square shaped rose quartz and tourmalines inside the traditional kali yantra circular and geometric forms. It works very well as rose quartz and tourmaline are both stones of love, and kali is the goddess of strength.

It is important that jewellery is beautiful and technically well made, and that it also has a meaning for the person wearing it... A story to tell.....You have achieved all three points with your three amulets in this mandala collection.

Well done !!

We wish you all the best with your future career,

Best regards

Karen and Kees,
Cheshire Cat Jewellery Gallery, GOA